విరహ గీతం

(లలిత గీతాలు)

ముత్యాల సరాలలో

దుర్గాప్రసాద్

నలుబది మూడవ పూజా పుష్పము

విరహ గీతం

(లలిత గీతాలు)

ముత్యాల సరాలతో

దుర్గాప్రసాద్

ప్రథమ ముద్రణము 500 ప్రతులు

సర్వస్వామ్యములు - గ్రంథ కర్తవి.

ప్రమాథినామ సంవత్సర ఆశ్వయుజ శుద్ధ దశమి

1999 సంవత్సరము అక్టోబరు నెల

వెల రు. 20-00

ముద్రణము :
డి. బి. ప్రింటర్సు, విజయవాడ-3.

ప్రతులకు :
విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్
విజ్ఞాన భవన్, బ్యాంకు స్ట్రీట్, హైదరాబాదు.
అన్ని బ్రాంచీలలో లభ్యమగును.

పి. దుర్గారావు, యం. ఓ. యల్.
అడవిదేవులపల్లి పోస్టు,
(వయా) మిర్యాలగూడ. నల్లగొండజిల్లా, 508 207.

వినమ్ర వాక్యము

“విరహగీతం” అను ఈ లలిత గీతాల పుస్తకమును నలుబది మూడవ పూజా పుష్పముగా తెలుగు సాహితీ సరస్వతీ చరణారవిందముల భక్తి పూర్వకముగా సమర్పించు కొనుచున్నాను. ఈ [illegible]థము ముత్యాల సరములలో గూర్పబడినది.

ఉపాధ్యాయ [illegible]ని నిర్వహించుకొనుచు అప్పుడప్పుడు వ్రాసికొనినవి ఈ గీతములు, మధుర భక్తిని మనోహరముగా వ్రాసికొనిన మహా భక్తురాలు మీరాబాయి, శ్రీ గోదాదేవి, కీ॥ శే॥ దేవులపల్లి వేంకట కృష్ణశాస్త్రిగారి మధుర గీతములే నా యీ లలిత గీతములకు ప్రేరణయని చెప్పవచ్చును.

ఈ గ్రంథమున శ్రీకృష్ణ దేవుని నాయకునిగా జేసి కొని, భక్తితో రచించిన గేయములను శ్రీకృష్ణుని చరణార విందములకే సమర్పణము గావించుచున్నాను.

ఇందు నాయకునిగా వర్ణింపబడిన శ్రీకృష్ణుడు (మురళీలోలుడేగాక) పరబ్రహ్మ స్వరూపముగను. ఇందలి గోపికా విరహము పరమేశ్వరుని యందు లీనమగుటకు వేదనా పూర్వకమగు జీవి ప్రార్థనగా భావింపవలెను.

ఇదివఱకు ప్రచురించిన లలిత గీతములను ప్రశం సించుచు, పత్రికలు, ప్రముఖులు వ్రాసియున్నారు, వారం దరికీని నా నమస్సుమాంజలులు. ఇదే విధముగా మరి కొన్ని గ్రంథములు ప్రచురింపవలెనని నా ఆకాంక్ష.

ఈ గ్రంథమునందు గల 108 గీతములు సాధ్య మైనంతవఱకు పాడుకొనుటకు వీలుగా లలిత పదములతో గుది గ్రుచ్చబడినవి. ఆకాశవాణి, టీ.వి.లలో పాడు కొను టకు వీలుగా తేలిక భాషలో నున్నవి. కృష్ణభక్తి పరిపూర్ణ మైనవి.

రస హృదయములను ఏ మాత్రము స్పందింప జేసి నను ధన్యునిగా భావించుకొందును.

— రచయిత.

మాతృ వందనము!

ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో! నా మాతృభూమి!
ఓహో! నా కన్నతల్లి! వందన మిదె ప్రియభారతి!
ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో నా మాతృభూమి!

సకలసస్య శ్రీనిలయిని! సాధుమార్గ శుభదాయిని!
సర్వలోక జనపూజిత! సామగాన సురభాషిణి!
సకలధర్మ సహజీవన సంస్కృతి విలసిత శోభిని!
పుణ్యకర్మ సువిరాజిత పూర్ణకలా తేజోమయి!

ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో నా మాతృభూమి!
ఓహో! నా కన్నతల్లి! వందన మిదె ప్రియభారతి!

గంగ యమున గోదావరి కావేరీ కృష్ణవేణి!
ఉన్నత హిమగిరి శిఖరము లొప్పిన శుభ కల్యాణీ!
అడుగడుగున పుణ్యభూము లమరు విమల సౌమ్యమూర్తి!
మధుర కావ్యగేయ శిల్ప మంజులతర శివగాయని!

ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో నా మాతృభూమి!
ఓహో! నా కన్నతల్లి! వందనమిదె ప్రియభారతి!

సత్యము శివ సుందరములు సర దిశలు విలసిల్లిన
ఈ సుందర కర్మభూమి! ఈ ం దివ్యధాత్రి!
నీ స్వరూప విలసనమే! నీ యనం దర్శనమే!
అమ్మా! నీ యాశీస్సులు నలరి వేడుచుంటి నమ్మా!

ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో నా మాతృభూమి!
ఓహో! నా కన్నతల్లి! వందనమిదె ప్రియభారతి!
ఓహో! నా జన్మభూమి! ఓహో! నా మాతృభూమి!

దేవతా వందనము

వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!
కామిత విద్యాప్రసన్న! కల్యాణీ! శుభదాయిని!
వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!

యోగివంద్య జ్ఞానజ్యోతి! సారస్వత స్వాదురూప!
మృదుపద సుందరభావన! కవికులజన వరదాయిని!
విశ్వరూప! విమలచరిత! అక్షరరూపిణి భారతి!
లలిత లలిత పదశోభిని! లాలిత సుందర భాషిణి!

వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!
కామిత విద్యాప్రసన్న! కల్యాణీ! శుభదాయిని!

ఉదయసంధ్య అరుణారుణ రేఖాంకిత సదయనేత్రి
కరుణామయి! కావ్యగేయ గాన కళా సుప్రసన్న!
అజరుద్రాచ్యుత పూజిత! ఆదిరూప! సుఖదాయిని!
బుధసేవిత! ధవళవర్ణ! భూరికృపానంద లహరి!

వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!
కామిత విద్యాప్రసన్న! కల్యాణీ! శుభదాయిని!

లలితకళానందమూర్తి విలసిత చైతన్యమూర్తి!
మానవ విజ్ఞాన భాండ మధుర సుధాకలశహస్త!
శివరూపిణి! ప్రణవనాద! తేజోమయి! దీపరేఖ!
అఖిల జీవకోటి హృదయ! ఆనందిని! శ్రీదుర్గా!

వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!
కామిత విద్యాప్రసన్న! కల్యాణీ! శుభదాయిని!
వాణీ! వీణాపాణీ! వందిత జన సకలలోక!

కల్యాణి శ్రీదుర్గ!

కల్యాణి శ్రీదుర్గ! కరము వేడుచునుంది
కనులార! నను జూచి కాచి రక్షింపూ!

అర్ధ్రి భావముతోని యరని కాపాడుమా!
తీయని పలుకిచ్చి తిరుగా దయతోని!

కల్యాణి శ్రీదుర్గ! కరము వేడుచునుంటి!
కనులార నను జూచి గాచి రక్షింపూ!

ఆడుగడుగు నందునను నమృత వాక్కులి నిచ్చి
మధురాతి మధురమౌ మధుర భావములిచ్చి!
సంగీత సాహిత్య సరసమౌ గీతికల
నా నోట బలికింపు సవ్యసుందరములను! ॥కల్యాణి॥

కొండ కోనలయందు కోకిలలు బాడినటు!
సెలయేటి జాలులటు! జిరుగాలి తరగలటు!
ఉదయ సంధ్యలలోని కదిలేటి కాంతులటు!
నా గొంతురాగాల నవ్యతల నొలికించు! ॥కల్యాణి॥

లలిత కళలను నిచ్చి లాలిత్యమును గూర్చి
విభుని వశబఱచుకొను విమలతను దయచేయి!
శ్రీమురళి జేరుకొను శ్రీని దయజేయుమా!
పాటలో పాటనయి పల్లవిని యగునటుల!

కల్యాణి శ్రీదుర్గ ! కరము వేడుచునుంటి!
కనులార! జూచి నను గాచి రక్షింపూ!

సమర్పణ

ఎన్ని మారులు పాడినా
వన్నె దరుగదు నీ పాటకు!

ఎన్ని మారులు విన్నా నీ మురళీ స్వరాలకు
వన్నె లేమీ తరుగవు గదా!

మఱచి పోవాలన్నా మాధవా!
మఱపుతాదు నీ పేరు!

విడిచి పోవాలన్నా వీడిపోదు
విడివడని బంధ మిది యేనాటిదో!

తీయని నీ మురళి పాట
తీపిదనం కురిపిస్తుం దెప్పుడూ!

నర్తన జేస్తుం దెప్పుడూ నా యెదలో
నవ్య సుందరములను వెలువరిస్తూ!

అందుకే అర్పిస్తున్నా
ఆత్మార్పణమని!
ఆవేదనతో నా మధుర గీతాలను!

యుగయుగాల నాటి వీ మధుర పదాలు.
తరతరాల నాటి దీ హృదయావేదన !

విరహ గీతం

(లలిత గీతాలు - ముత్యాల సరాలలో)

హృదయ వీణా !

హృదయవీణా ! విరహగీతిని !
మధుర స్వరముల బలుకవమ్మా !
మాధవుని శ్రీ మహిత గుణముల
మదిని నిలిపి పాడవే ! ॥హృదయవీణా॥

ఉదయ సంధ్యల రుచిర కాంతుల
యూయలలకు వలె నూగవమ్మా !
అఖిల జగముల యాత్మనాథుని
యమల పదములు బాడవే! ॥హృదయవీణా॥

కుహూ కుహూ యని కోకిలలకు వలె
కోటి గొంతుల బాడవమ్మా!
చిగురు పూవుల చిత్రముల వలె
చిన్నెలను నొలికింపవే ! ॥హృదయవీణా॥

హంసవలె నాకాశవీధిని
యలరి పరుగుల నెత్తవమ్మా!
జలధి వలె తరగలను లేపుచు
వలపు వెన్నెల జిలుకవే ! ॥హృదయవీణా॥

మురళి నూదే మోహనాంగుని
మోదమలరగ భక్తితోడుత !
మధుర గీతము లాలపింపుము !
మంజులంబగు పదములన్ ॥హృదయవీణా॥

కొండ కోనల నుండి

కొండకోనల నుండి దుముకుచు
బండలను నినదించుచును మఱి
జల్లుగా సెలయేటివలె నే
పెల్లుగా ప్రవహించితిన్ ! ||కొండకోనల||

మిట్ట పల్లములందు జరుగుచు
చుట్టు దిరుగుచు సుడులు సుడులుగ!
వంపు సొంపుల యేటివలె నే
నింపు గులికితి ప్రభునికై! ||కొండకోనల||

సన్నసన్నగ జాలు వారుచు
వెన్నగా తెలతెల్ల నౌచును !
వెన్నెలూరెన యేటివలె నే
నెన్నొ రీతుల వేడితిన్ ! ||కొండకోనల||

శిలల శిల్పములనుగ మార్చుచు
చిట్టి చేపల నేస్తమై దగ !
పసిడి కాంతుల యేటివలె నే
పంవరించితి విభునికై ! ||కొండకోనల||

కలవరించితి! కఱిగిపోతిని!
కాంతుకై సెలయేటి వలె నే
సాక్షి తారలు! సూర్యచంద్రులు!
సఖియ వీణా ! నీవునూ ! ||కొండకోనల||

్రమోగబోకే :

నీణా! ్రమోగబోకే
హహము దెలుపబోకే !
3 ఆర్తనాదము
ము ్రధ్వనించితే ! ॥హృదయవీణా॥

కే హృదయ తాపము !
పగలై జ్వాల లగుచును!
్రహము వదిలి వేసితి
యేమున్నవే ! ॥హృదయవీణా॥

ము ! కాల్వ గట్టను
ప్రవహింప బోకే !
యింతే ఫలంబని
మట మానితే ! ॥హృదయవీణా॥

కు వెన్న జూపను
కమలమునకును !
దును కుహూ కుహూ ధ్వని
చ కమలమున్ ! ॥హృదయవీణా॥

ము రాలినా ఒగు
కా తీవె లందున?
ని వీడకున్నది
యే మాయయో ! ॥హృదయవీణా॥

చల్లని ఓ చందమామా !

చల్లనీ ఓ చందమామా !
జల్లబోకుము! వెలుగు రేకలు ! ॥చల్లనీ॥
ఝల్లుమని నా స్వామి స్మృతులూ
ఉల్లమందున నిలుచునే !

తళుకు బెళుకుల తారలను వెలి
తరలి రాకుము! కాంతు లొలుకుచు! ॥చల్లనీ॥
గోప బాలుని రాస క్రీడలు
కూర్మి గుఱుతుకు దెచ్చునే !

ఏటి యొడ్డున యిసుక తిన్నెల
నీటి జాలుల నీటు గులుకకు ! ॥చల్లనీ॥
మధుర మురళీ నాద స్వరములు
మనసునకు వినిపించునే !

రజిత రేకల రాత్రి యంతయు
రమ్య వర్ణము గురియ బోకుమ ! ॥చల్లనీ॥
మెఱుపువలె నాస్వామి రూపము
మిసిమి బంగరు జేయునే !

తూర్పు కొండను తొంగి జూడకు
తోరణములను గట్టబోకుమ ! ॥చల్లనీ॥
మనసు మాధవు రాక యనుకొని
మధుర నాట్యము సేయునే !

దిక్కులందున దిశల యందున!

దిక్కులందున దిశల యందున
దీనమగు విరహార్తి ధ్వనులును!
మధుర మురళీ గానలోలుని
మంజులంబగు కీర్తనల్! ॥దిక్కులందున॥

నదుల తరగల కలకల ధ్వని
నాదములు సెలయేఱు లందున!
విరహ గీతము లాలపించుట
వినబడున్ శ్రుతి మధురమై! ॥దిక్కులందున॥

కోకిలమ్మ పాట, చిలుకల
కూర్మి పలుకుల భావ లహరులు!
నిన్నుబాడుట, నిను స్మరించుట!
చెన్నుగా మది దోచెడిన్! ॥దిక్కులందున॥

సృష్టి యంతయు నిన్ను బిలుచుట
చిత్రముగ గాన్పించు గాదా!
విరహగీతము నాలపించుట
వేయి గొంతులు ఒక్కటై! ॥దిక్కులందున॥

నీదు రాకకు నెదురుజూచుచు
నిలిచియుంటివి ద్వారమందున!
దాసినై నీ సేవ జేయగ
దయను బొందగ శయమునన్! ॥దిక్కులందున॥

కృష్ణపక్షము వోలె నా మది !

కృష్ణపక్షము వోలె నామది
కష్టములు గలిగింపగా నీ
కిష్టమా ? ఇది నీకు దగునా?
కృష్ణ!విరహిణి నీ నిధన్! ॥కృష్ణపక్షము॥

నిదుర నీరములను త్యజింతి
నిఖిల సుఖముల వదిలి వేసితి !
వీణమీటుచు విమల గీతము
వేయిమారులు బాడితిన్ ॥కృష్ణపక్షము॥

హృదయ వేదన వ్రాసి పత్రము
సదయ నీ కది యందజేసితి!
ప్రణయలేఖను హంసభామను
పంపితిని గద ! ప్రియతమా! ॥కృష్ణపక్షము॥

పూల మాలను చే ధరించి
పొలుపుగా నీ రాక కొఱకై !
ఎదురు తెన్నులు చూచుచుంటిని!
యెన్నో దినముల నుండియున్! ॥కృష్ణపక్షము॥

శుక్ల పక్షపు చంద్ర కాంతుల.
సోలిపోవుట యెన్నడో గద!
పాద ధూళిని శిరము దాలిచి
పావనంబగు టెన్నదో! ॥కృష్ణపక్షము॥

విరహ శోకము! కలకలంబని

విరహ శోకము! కలకలంబని
వేఁడి బాష్పము లొలుక బోకే!
కడలి తరగల జేరి పొంగును
కదిలి మిన్నును దాకుచున్! ॥విరహ॥

ఉప్పునగు సంద్రపు తరంగము
లొప్ప ఉప్పున నధికమై వే!
సప్త సంద్రము లొక్కటై చను
జాలు నిక నీ విరహమిల్! ॥విరహ॥

కంటి చుక్కల రాల్పు బోకుమ!
మింట జేరును తారలై తగ!
నింగి నంతను నాక్రమించును
నీటుగా నట మెఱయుచున్! ॥విరహ॥

ఆకు చివురుల యందు నిలుచును
అణిముత్తెము లలరి నట్టుల
పూల తేనెల కలిసి పారును
పొలుపు లొలుకుచు ధరణిపై! ॥విరహ॥

విరహ వేదన మాన్పు మచ్యుత!
చరమ వాంచను దీర్చుమా యిక!
మధుర మురళీ నాదమున నీ
మదిని జేర్చుము స్వనముగా! ॥విరహ॥

చల్లగాలి! పిల్లగాలి!

చల్లగాలి! పిల్లగాలి!
మెల్లగా చను! అల్ల నల్లన!
సన్నిధిని నిలుచుండి నాథుకు
విన్నపము నందింపుమా! ॥చల్లగాలి॥

పూలు కురులను ముడువ దనుమా!
కలువ కన్నుల యందు కాటుక !
సఖియ విడిచిన దనుచు బలుకుము
సరసిజాక్షుని తోడుతన్! ॥చల్లగాలి॥

నీదు నామములను జపించుచు
నీదు గీతము లాలపించుచు
నిదుర నీరము విడిచె ననుమా!
నీరసించిన దనుచునూ ! "చల్లగాలి"

చెలువ నిన్నే మదిని దలచుచు
కలువ కాడగ మారె ననుమా!
నింగి జూచుచు నీదు గీతిని
నిర్మలముగా బాడుచున్! "చల్లగాలి"

రాత్రి దినములు పరిగణింపదు
రమ్యమగు ఋతువులను గాంచదు!
నీదు రాకకు నిలిపి ప్రాణము
నిలిపె ననుచును బలుకుమా ! "చల్లగాలి॥

నేను:

మురళి నూదే మోహనాంగుడు
ముద్దుకృష్ణుడు ఎచ్చ టెచటే?
మాలతీలత తెలుపవమ్మా!
మాధవుడు యిటు వచ్చెనా?

మాలతీలత :

పొదలచాటున గుబురుమాటున
పూర్ణపురుషుడు నిచట లేడూ!
మావికొమ్మన పాట పాడే
మధుర కోకిల నడుగుమా!

నేను :

కోకిలా! ఓ కోకిలా! విను!
క్రొత్తపాటలు పాడబోకే!
మాధవుడు నీ పాటవినగా
మధురవాణీ! వచ్చెనా?

కోకిల :

విమల స్వరముల నాలపించుచు
వేచియుంటిని యతని కొఱకై!
వన్నెలా శ్రీకృష్ణు జాడలు
వన మయూరిని నడుగుమా!

నేను :

వన మయూరీ! వన మయూరీ!
వన్నెకాడిటు! వచ్చినాడా!
వన్నెలా నీ మధుర నర్తన
చిన్నెలను దిలకింపగా!

వన మయూరి :

రాసక్రీడల రమణు కొఱకై
రమ్యనర్తన జేయు చుంటిని!
కలువ భామను నడిగి జూడుము!
కాంతు డిటు దా వచ్చెనా?

నేను :

కొలకుబందున కులుకు లొలికే
కలువభామా! తెలుపవమ్మా!
చిన్నికృష్ణుడు వచ్చినాడా?
చెలియరో! వినిపింపవే!

కలువభామ :

కోటికాంతుల గోపబాలుడు
కోమలీ! రాలేదు! యిచటికి!
పుష్పవాటిక నుండె నేమో!
పొలుపుగా నీ వడుగుమా!

నేను :

మాలతీలత మధుర కోకిల
కలువ భామను నడిగిజూచితి!
కొలకులను గిరి శిఖరముల నే
కోరి వెదకితి కృష్ణునిన్!

ఎందు వెదకిన కానిపింపడు
అందునిందున యిందు వదనుడు!
మనసునందున దాగి కృష్ణుడు
మధుర మురళిని దాచెడిన్!

చిగురులా వాసంతమును వలె

చిగురులా వాసంతమును వలె
చిత్రముగ భాసిల్లితిని నే!
కోకిలకువలె తీయ తీయని
కోటిగీతులు బాడితిన్! ॥చిగురులా॥

మలయపీఠిక కదులు పూవుల
సొలయు తీగెల వలెను బొంగి!
మధురగీతము లాలపించి
మధురిమల నే నొలికితిన్! ॥చిగురులా॥

పూల తేనెలు బుప్పొడులతో
బొలయు వాటిక లట్లుగా నే!
మనసు తీయని భావములతో
మధుర గీతిని బాడితిన్! ॥చిగురులా॥

నోమునోచెడి వాలవలె నతి
నేమమున నిలుచుంటి నే నిదె!
నీదు రాకకు నెదురు జూచుచు
నిర్మలంబగు భక్తితో! ॥చిగురులా॥

మధుర మురళీ నాదములతో
మనసు వీణానాదమై చను!
అమర గీతము లాలపించును
నాత్మపొందును! సుధలతో! ॥చిగురులా॥

హృదయ వాటిక గ్రీష్మమైనది!

హృదయ వాటిక గ్రీష్మమైనది
సదయ నను కరుణింపుమా! వే!
జ్వాలగా నాకసము నంటుచు
భీలగా నే మారితిన్! ॥హృద యవాటిక॥

సుందరము సుకుమారములు నగు
అందములు ఎటు మాయమాయెను!
వేడిగాల్పుల పూలతీవగ
వింతగా నే మారితిన్ ॥హృదయ వాటిక॥

అలల తెరలను శూన్యమై నా
అందములు నశియించి పోయెను!
సన్ననీ సెలయేఱువలె నే
జాలువారితి విరహమున్! ॥హృదయ వాటిక॥

పూచినా పూమొగ్గ విరిసీ
పులకరింపక యున్నరీతిని!
హృదయరాగము మధురగీతిగ
మాధవా! రాకున్నదీ! ॥హృదయ వాటిక॥

పిలిచి పిలిచీ అలసిపోతిని
పొలుపుగా గీతములు పాడుచు!
అలసిపోతిని! సొలసి పోతిని!
ఆత్మనాథా! ఆదుకో! ॥హృదయ వాటిక॥

ంచెను !

మించెన
మై దగ !
విరహ ీతము
పొలుపుగా ! ॥నీలిమబ్బులు॥

దట్టమాయెను
ను నురుము లురుముచు
రహ గీతిక
రగా ! ॥నీలిమబ్బులు॥

తి గలిగెను
ఖ్య మొందెను!
పెల్లురేగెను
రకల్ ! ॥నీలిమబ్బులు॥

ర రూపము
నసు నందున
ధురగానము
చెడిన్ ॥నీలిమబ్బులు॥

నకు వలె
య సాగెను
లకు వలె
వముల్ ! ॥నీలిమబ్బులు॥

వెన్నెలలు పూ మల్లెలకు వలె!

వెన్నెలలు పూ మల్లెలకు వలె
విరియ సాగెను జల్లుగా! చెలి!
వన్నె లెన్నో చిన్నికృష్ణుని
చెన్నుగా విరిసెను మదిన్ ! ॥వెన్నెలలు॥

కొలకులందున విరిసె కలువలు
చిలికె కాంతులు నాల్గు దిక్కుల !
తెల్లు పూవుల నిగనిగల్ అదె !
జల్లులాడెడి పుడమినిన్ ! ॥వెన్నెలలు॥

మధుర మురళీ గానలోలుని
మధుర మూరితి మనసు నందున !
విమల గానము సేయ సాగెను
అమల నర్తన సేయుచున్ ! ॥వెన్నెలలు॥

నాలో నేనే పరవశించుచు
రాసక్రీడల రమణి నౌదును !
జన్మ జన్మల స్నేహ గీతము
సఖియ వలె నే బాడుదున్ ! ॥వెన్నెలలు॥

ఆత్మనాత్మను గలుపగా శ్రీ
యదుపతి నర్తించు చుందును !
జ్యోతి యందున జ్యోతి గలుపగ
ప్రీతి నే యాచించుదున్ ! ॥వెన్నెలలు॥

చల్లనీ హేమంత ఋతువున!

చల్లనీ హేమంత ఋతువున
జల్లు హిమ బిందువులకును వలె !
వెల్లువగ కన్నీటి ధారలు !
పెల్లుగా ప్రవహించెగా ! ॥చల్లనీ॥

చిగురు పూవుల యందు నిలిచిన
చిత్రమగు హిమ బిందు సంపద !
మధురమగు అక్షర సుపంక్తుల
మధురిమల వలె దోచెగా! ॥చల్లనీ॥

సుందరంబగు ప్రకృతికి వలె
అందమగు నీ రమ్యరూపము !
కంటి కింపుగ మనసు కింపుగ
కణ్ణ ! మది పులకించెగా ! ॥చల్లనీ॥

నింగిలో తెలిమబ్బు లొప్పుచు
రంగు మీరగ దేలి నట్లుగ !
మనసునందలి భావగీతము
మాధవా! వికసించెడిన్! ॥చల్లనీ॥

సుందరం బీ ఋతువునను నిను
జూడగా నా మనసు కోరిక !
కరుణ జూడు... దయను గావుము!
కామితార్థము దీర్పుమా ! ॥చల్లనీ॥

శిశిరమదె చిగురాకు లొాదిలెను !

శిశిరమిదె! చిగురాకు లొాదిలెను!
చిత్రమగు పూ జల్లు లోయన!
మనసు నందలి కోర్కెలన్నియు
మాధవా! త్యజియించితిన్! ॥శిశిరమదె॥

కోర్కెలన్నియు ద్రోసి దూరము
కోమలంబగు భావములనూ !
మౌన ముద్రను నే వహించితి
మధుర మార్గము వెదకుచున్ ! ॥శిశిరమదె॥

శూన్యమగు ఆకాశమును వలె
శోభలన్నియు బాసి యుంటిని !
కలువ పూవుల కాంతు లుడిగిన
కొలకు వలె నే నుంటినీ ! ॥శిశిరమదె॥

పూలులేని తీవ వలె నే
పొలుపు తరిగి యుంటి నొంటిగ !
తీగెలన్నియు తెగిన వీణగ
తేజముడిగితి అచ్యుతా ! ॥శిశిరమదె॥

మౌనగీతము బాడుచుంటిని
మాధవా! కరుణింపు వేగము !
గీతి నందలి మధుర భావము
ప్రీతి నీకును దెలియుతే ! ॥శిశిరమదె॥

జన్మ జన్మల స్నేహబంధము !

జన్మ జన్మల స్నేహబంధము
జారనీకుము! అచ్యుతా! విను!
హృదయ మందిర మెడలి చనకుము!
సహాయ! నను మన్నింపుమా! ॥జన్మ జన్మల॥

ఎన్నొ పూవుల పూజ జేసితి
ఎన్నొ తీయని గీతములతో !
చిన్ని చిన్ని మాటలను నా
విన్నపములను బలికితిన్! ॥జన్మ జన్మల॥

సుందరంబగు శిల్పముగ మది
మందిరంబున భక్తి తోడుత!
అందముగ నే నిలుపుకొంటిని
సుందరా ! నీ మూర్తి నే! ॥జన్మ జన్మల॥

రంగు రంగుల చిత్రముగ నిను
రమణ మనసున వ్రాసికొంటిని!
మధుర కల్పన లెన్నొ గూర్చితి
మాధవా నిను బాడితిన్! ॥జన్మ జన్మల॥

ఆలయం బున్నంత కాలము
అఖిల యేటకును బోవజాలవు!
పాటలన్ను మురిపించెదను నా
మాటలను బంధించెదన్! ॥జన్మ జన్మల॥

కలువ పూవుల కనులదానవు!
కమలముఖివీ! గావటే మరి?
అంద చందములందు నీతో
అతివ లెవ్వరు తగుదురే?   ॥కలువ పూవు॥

కోకిలకు వలె పాట పాడుదు!
కోమలీ! నర్తించు కళనూ!
వనమయూరిని మించిపోదువు!
వన్నెలను చిఱు మల్లెలన్!   ॥కలువ పూవు॥

హంసవలె నలరుదువు నడకల!
పంచలంబగు కంటిచూపుల!
హరిణ కన్యల త్రోసి రాజని
అలరుదువు నందములతో!   ॥కలువ పూవు॥

విరహగీత మదేల బాలా!
వేయి సుగుణము లుండగా నీ
వందమున అప్సరసవవు గద!
ఆత్మ సుందర భావనల్!   ॥కలువ పూవు॥

పతుడు తానే వెదకి కొనుచును
వేగవచ్చును తనకు తానే!
విరహగీతము పాడి నలియకు!
వేయి గొంతుల ధ్వనులతో!   ॥కలువ పూవు॥

హృదయ మది పరిశుద్ధభావము!
మదిని రగులకు! హృదిని చొగలకు !
అల్లనాటి గోపికవు గద!
అలమటించుట యెందుకే ! ॥కలువ పూవుల॥

హృదయమందిర మందు నీ విటు
సదయునీ స్మరియించుకొనుచును
కంటి నీరే కాల్వగట్టితి
మింటి మేఘము పోలికన్! ॥కలువ పూవుల॥

శక్తి తత్త్వము తెలియు నీకును
రక్తితో భగవంతు గొలిచితి!
వచ్చు వఱకును నాగవమ్మా!
మచ్చికను నీ కృష్ణుడున్! ॥కలువ పూవుల॥

ఒంటిగా వచ్చితిని స్వామీ!

ఒంటిగా వచ్చితిని స్వామీ!
జంట యెవ్వరు లేరుగా మఱి!
అందె గలగల రవళు లైనను
అలరి వినలే దెవ్వరున్! ॥ఒంటిగా

తెల్లనగు నీ వెన్నెలలలో
తెల్లనీ వస్త్రములు దాల్చితి!
మల్లెపూవులు, మంచి గంధము
మాధవా! ధరియించితిన్! ॥ఒంటి

వెనుక ముందులు చూడకుండగ
విపినముల నే నడచి నడచీ
మధురమగు బృందావనమునకు
మాధవా నే వచ్చితిన్! ॥ఒంటి

నీవు తెలిపిన చోటికే నే
నీరజాక్షా! వచ్చి నిలిచితి!
ఇదె కదంబము అదియె పూపొద!
ఇవిగో! మల్లీ మాలతుల్! ॥ఒంటి

మధురమురళీ గానమును విన
మాధవా! యిటు తరలి వచ్చితి!
మనసు నందలి ప్రేమ గీతము
మధురముగ వినిపింపగన్! ॥ఒంటి

హృదయ మందిరమందు

హృదయ మందిరమందు నీకై
సదయ! ప్రవిమల భక్తితోడుత
వేయి దీపములను జ్వలించితి
వేల కాంతులు నింపుచున్! ॥హృదయ॥

వేయి నామములను స్మరించితి
విమలమగు నీ రూపములనూ!
పంజరములో చిలుకవలె నే
పలికితిని నీ గుణములన్! ॥హృదయ॥

వేయితీగల వీణమీటుచు
వివిధ గీతుల బాడుచుంటిని!
మందిరము ప్రతిధ్వనుల తోడుత
మారు మ్రోగుచు నున్నదీ! ॥హృదయ॥

పలికి పలికీ పిలిచి పిలిచీ
పరవశంబున భక్తి తోడుత !
మూగ వేదన సుడుల ముడులను
మూర్చలను నే దేలితిన్! ॥హృదయ॥

వేణునాదము సేయుచును నా
విమలహృదయము బాయకుండుము!
నిలిచియుండుము నెటకుబోకుము
నిలయమగు వఱ కాత్మలోన్! ॥హృదయ॥

విరహగీతము నాపుచుంటిని!

విరహగీతము నాపుచుంటిని!
వేయితీగెల వీణయును మఱి!
మౌనప్రార్థన చేయుచుంటిని
మాధవా! కరుణింపుమా! ॥విరహగీత॥

కలువ కన్నెలు కలతజెందెను
గాంచి నా మది విరహవేదన!
పూలు సోనల కాల్వగట్టెను
పుప్పొడుల ధర రాల్చుచున్! ॥విరహగీత॥

కోయిలమ్మదె! మావి కొమ్మను
కుములుచును మదిరోదన ధ్వని
కుహూకుహూయని బాష్పధారల
కోటి ధ్వనులను జేసెడిన్! ॥విరహగీత॥

తుమ్మెదలు పెనురొదలు జేయుచు
ఝుమ్ము మని నా శోకగీతము
పూవు పూవున కందజేయుచు
పొలయుచున్నవి! వేదనన్! ॥విరహగీత॥

పంచభూతము లదురు చున్నవి
గాంచి నా మది విరహ జ్వాలమ
హంస హంసను జేరవలె నను
నాశ దెలుపుచు నున్నవీ! ॥విరహగీత॥

పచ్చని ఓ చిలుకలారా!

పచ్చనీ ఓ చిలుకలారా!
పయనమై నా నాథు కడకున్
పత్ర మిదె! నందింపుడమ్మా!
ప్రార్థనను మన్నింపుడో! ॥పచ్చనీ ఓ॥

కొండ కోనల నడవులన్నీ
నిండు నదులును దాటిపొండో!
పంకజాక్షుని జాడ తెలిసీ
పత్రమును నందింపుడో! ॥పచ్చనీ ఓ॥

నాథు కనుగొని జాగు సేయక
నాదు వేదన శోక మంతయు!
ఉన్నదున్నటు విన్నవింపుడు
సన్నజాజుల మాలగన్! ॥పచ్చనీ ఓ॥

అఖిలపతివీ! ఆత్మనాథుడు;
అంత మాత్రము నీకు తెలియద?
సఖియ విరహము దీర్పుమాయని
సరసముగ వినిపింపుడో! ॥పచ్చనీ ఓ॥

తిరిగి వచ్చిన వెంటనే నే
తెలుగు తోటల ఫలములన్నీ
విందు జేయుదు నమ్మలారా!
అందుకొనుడీ! పత్రమున్! ॥పచ్చనీ ఓ॥

విరహగీతమ ! విడిచిపోకుము!

విరహగీతమ! విడిచిపోకుము!
విభుని జేరెడి నంతవఱకును!
మాధవుని కృప గలుగు నంతకు
మధుర పదముల నొలుకుమా! ॥విరహగీతము॥

తారలకువలె తళుకు బెళుకుల
తరలుమా! నా హృదయ వీధిని!
కోమలంబగు మధురస్వనముల
కోకిలకు వలె బాడుమా! ॥విరహగీతము॥

నిండు చందురు కిరణములవలె
పండి నూతన భావములతో!
తీయ తీయని మధురపదముల
దీర్చుమా! నవగీతమున్ ॥విరహగీతము॥

మధురగీతమ నీవు లేనిది
మాధవుని యెటు పిలుతునే సఖి?
ఆత్మనాధున కెటుల దెలుపుదు?
అలరు మనసున భావముల్! ॥విరహగీతము॥

వేయి కాంతుల దీపమట్లుగ
సాయముగ నా కలరి యుండుము!
హరిని! జేర్పగ! పతిని గూర్పగ!
ఆత్మ సఖివై మెఱగుమా! ॥విరహగీతము॥

చుక్కలారా! దారి విడువుడు!

చుక్కలారా! దారి విడువుడు!
చక్కనీ నా స్వామి దారికి!
చందమామా! అర్చనల నిడు
చారు సుందర జోత్స్నలన్! ॥చుక్కలారా॥

గిరులు! స్వామికి మెట్లు గట్టుడు!
విరులు జల్లుడు ప్రీతితోడను!
మణులతో మాణిక్యములతో
మాధవుని బూజింపుడో! ॥చుక్కలారా॥

పుడమి తల్లీ! పుణ్యవతివే!
భూరి భాగ్యము నీదె గాదా!
స్వామి చరణము లుంచు నీపై
సరసిజాక్షిరా! ధన్యవే! ॥చుక్కలారా॥

పూలతీగెలు పుప్పొడులతో
రాల తేనెల అమృతధారలు!
మాధవున కిదె స్వాగతంబని
మధుర గీతము పాడుడో! ॥చుక్కలారా॥

మంగళంబని నేను పాడగ
మధురమూర్తికి జయము జయమని!
అలరి నను తన హృదిని జేర్చును
అమృత దృష్టిని బఱపుచున్! ॥చుక్కలారా॥

రాజహంసా రమణితో!

రాజహంసా! రమణితో నా
రగులు విరహము దెలుపుమమ్మా!
నిన్ను దలచుచు నున్నదనుమా!
నిర్మలంబగు భక్తితో! ॥రాజహంసా॥

ఇహపరంబుల యిచ్చ కంటెను
ఈశ్వరా! నిను కలియగోరుచు!
ఆలపించుచు! నున్న దనుమా
అమల స్వరముల గీతమున్! ॥రాజహంసా॥

వేయి తీగెల వీణ మీటుచు
విమల గాంధర్వంబు నందున!
నిన్ను బాడుచు నున్నదనుమా !
విన్నవింపుము ప్రార్థనన్ ! ॥రాజహంసా॥

కడలిలో బడబాగ్ని ! వలె దా
కనలుచున్నది యనుచు దెల్పుము !
నీరు విడిచిన మీనురీతిని
నీరసించిన తనుచనూ ! ॥రాజహంసా॥

మనసు గలుగగ మాదురీగతి
మాధవున కిది దెలియ బలుకుము !
విరహవేదన విప్పిజెప్పుము
వేయి విధముల స్వామికిన్ ! ॥రాజహంసా॥

హృదయగీతిక ! చిన్నబోవకు !

హృదయ గీతిక ! చిన్నబోవకు !
సదయు దయ రాలేదటంచును!
వేయి పక్కలు గాకుమా ! యా
మిధుని కృప రాలేదనీ! ॥హృదయ॥

మధుర పదముల మధుర స్వనముల
మాధవుని దయ గోరి పిలుపు!
కైశికీ రాగముల తోడుత
కమ్మగా పాడితివిగా! ॥హృదయ॥

నింగి చుక్కలవోలె చెదరకు!
నిష్ఠురంబగు వేద నొందకు!
పూలమాలగ పులకరింపుము
పూర్ణచంద్రుని వదువునన్ ! ॥హృదయ॥

నేల రాలిన పూలవలె నీ
వేల మోమును త్రిప్పిదో యటు!
మధు వసంతము మళ్లె తీవగ
మధురిమల కుసుమింపుమా! ॥హృదయ॥

దివ్యమగు నీ దీర్ఘయాత్రను
దీనతను విడనాడి ముందుకు!
ధీరతను సుజ్ఞానమున నీ
దిశకు వే పయనింపుమా! ॥హృదయ॥

విరహ బాష్పమ! రాలకుమా!

విరహ బాష్పమ! రాలకుమా!
వెతను పెంపకు! కంత తోడుత!
మారువేషము నున్న పతిపై
రోష మారోపింపకా! ॥విరహ॥

కాకితో కబురంపె గదా!
కలికి! వచ్చెద నిలువ మనుమను
చిలుకతో నిడె వర్తమానమును
చెలియ! తాళు మటంచుమా! ॥విరహ॥

మేఘమాలకు చెప్పి పంపెను!
నేనిదే వచ్చెద మటంచును!
చందమామయు చెప్పెగాదా!
సరసిజాక్షుని రేఖమా! ॥విరహ॥

నిన్న మొన్నటి బంధమా! యిది?
ఎన్ని నాళ్ళది స్నేహ మధురము!
విడని ముడి యిది జన్మజన్మల
విడిపోవని నేస్తమా! ॥విరహ॥

కన్నులా కాటుకల చింతను
కడిగివేయకు విరహ బాష్పమ!
మంచిముత్యము విధము వెలుగుము!
మధురముగ నట చిహ్నమై! ॥విరహ॥

కంటినీరా! కాల్వగట్టుము!

కంటినీరా! కాల్వగట్టుము!
కథ సమాప్తిని! పొందు వఱకును
విరహమా! నీ వాగబోకుము!
ఏమనికై తపియించుచున్! ||కంటినీరా||

మధుర భావము! మాటుమణగకు
మా యమ్మై యెట్లొ దూరము లుంచున!
విరహగీతమ! ఆగబోకుము?
వేయిపదముల పాడుదిన్! ||కంటినీరా||

తీయని ఓ కంఠరమా! నీ
తీపి పాటను నాపబోకుము!
అధరమా! అచ్యుతని నామము
నాలపించుట మానకుమా! ||కంటినీరా||

శోకమా! పడివడక యుండుము!
సోలి యలసట జెందబోకుము!
స్వామికై మది కలతజెందీ
సఖియవలె విలపించుటల్! ||కంటినీరా||

జ్యోతి జ్యోతిని కలిపినప్పుడే
రాత్రి పూర్తి యగునుగాదా!
కథ సమాప్తము జెందువఱకును
కాల్వగా ప్రవహింపుమా! ||కంటినీరా||

చిలుకలారా ! ఆపుడాపుడు !

చిలుకలారా! ఆపు డాపుడు !
చిత్రమగు మీ పలుకులను వే!
మధురమగు నా భక్తిగీతము
మాధవుడు వినుసంతకున్ ! ॥చిలుకలారా॥

కోకిలా! ఒక క్షణము నాపుము
కుహూ కుహూ యను గీతములనూ!
వనమయూరీ! నిముస మాపుము
వన్నె లొలికెడి నర్తనల్! ॥చిలుకలారా॥

కల కలా ధ్వని సేయబోకుడు !
అలల తెరలను తూలబోకుడు !
తీయనీ నదులార వినుడో!
తీరుగా నా ప్రార్థనల్! ॥చిలుకలారా॥

తుమ్మెదా రొద సేయ బోకుము !
తూలి నాట్యము సేయబోకుము !
నీటి పక్షులు! గోల నాపుడు!
ఏటికమ్మా తగవులూ? ॥చిలుకలారా॥

పాడుచుంటిని ప్రణయ గీతము
పతిని గతియగ భక్తి గీతము
పాట పూర్తిగ పాడువఱకును
పతతులారా ! యాగుడో ! ॥చిలుకలారా॥

రంగు రంగుల పూలతీవలు

రంగు రంగుల పూల తీవలు
రమణ! దారిని నిలిచినను నే
చెంగు చెంగున జేరవచ్చితి
చెన్నుగా నీ భక్తితోన్ ! ॥రంగురంగుల॥

వన్నె వన్నెల సంధ్య కాంతులు
చిన్నెలని బంధింపగా నను!
ఉన్నమాటను జెప్పి వచ్చితి
కణ్ణ! నీ దానను అనీ ! ॥రంగురంగుల॥

ఇంద్ర ధనుసుల సప్త వర్ణము
లింపుగా నను జేర బిలువగ !
వల్లగాదని? మళ్ళి రమ్మని
వెళ్ళి వచ్చితి రయమునన్ ! ॥రంగురంగుల॥

రంగు రంగుల పికిలి పిట్టలు
రంగు రంగుల కలువ భామలు !
పిలువగా నే పలుకు పలుకక
ప్రియతమా ! నిటు వచ్చితిన్ ! ॥రంగురంగుల॥

జన్మ జన్మల సఖిని గాదా !
విన్న వింపగ నేల స్వామీ !
ఆటలను అనాడు పాడిన
పాటలను స్మరియింపుమా ! ॥రంగురంగుల॥

పచ్చని ఓ తరువులారా !

పచ్చని ఓ తరువులారా !
అచ్చమైనా భక్తి తోడుత !
పచ్చని తోరణము గట్టుడు!
పరవశించుచు స్వామికిన్ ! ॥పచ్చని॥

కొండ కోనల కోటి తరువులు
మెండు శోభల చింది యూగుచు !
ఆనందముగ జాడలను దీర్చి
చిలుకవమ్మా పూవులన్ ! ॥పచ్చని॥

పల్లెపై నీడలను పందిరి
చిలుకలారా ! గూర్చుడమ్మా !
పందిరి వల్లుల దీర్చుడమ్మా
రమణునకు వే పుష్పాడిన్ ! ॥పచ్చని॥

ఫల రసంబులు ప్రీతి తోడుత
ప్రభువున కర్పణ సేయుడమ్మా !
చల్లగాలుల వీచుడమ్మా !
పక్షిపిల్లుచు చిగురులన్ ! ॥పచ్చని॥

అదిగో! అడుగో! ఆత్మనాథుడు
అఖిలపతి ! అద్యంత రహితుడు !
పచ్చని ఆకులు, పూలు, ఫలముల
తెచ్చి గొల్వుడు భక్తితోన్! ॥పచ్చని॥

మఱల మఱలను గ్రుచ్చి యడుగకు!

మఱలి మఱలను గ్రుచ్చి యడుగకు
మాధవీ! నా హృదయ మందున
మాధవునిపై ప్రేమ గలదని
మఱలి మఱలను దెలుపనా ? ॥మఱలి॥

అడుగ బోకే భ్రమరమా ! నా
అచ్యుతునిపై మధుర ప్రేమను !
జన్మ జన్మల స్నేహ బంధము
మర్మములు వివరింపనా ? ॥మఱలి॥

నీలి మేఘము! నిలిచి యడుగకు
జాలిగా నను జూడబోకుము !
నీలవర్ణుని పైని విరహము
నిత్యమని దెలిపితి గదా ! ॥మఱలి॥

చందమామా! స్వామిపై గల
చందములు నీ వెఱుగ లేవా?
తాళి గట్టిన పతియనీ, నా
సర్వ మతడని తెలియదా ? ॥మఱలి॥

పంచభూతములార ! వినుడో !!
వంచనను నను జేయబోకుడు !
అఖిలపతి నాయాత్మ పతియని
యఱచి పలుకుచు నుంటినీ ! ॥మఱలి॥

విరహ శోకమ ! వేగ మ్రోగకు !

విరహ శోకమ! వేగ మ్రోగకు!
విమనస్కై తపియింప మంటిని!
పంతమందే నిలిచి యుండుమ!
కాంతుని దరి పొందగన్! ||విరహశోకమ||

అందెవలె ఘల్ ఘల్లు ఘల్లున
అలరి రవళుల సేయబోకుము!
హంస గమనము వోలె మెల్లన
మలరుమా! సుకుమారతన్ ! ||విరహశోకమ||

కోకిలకువలె కొండ కోనలు
కుహు కుహూ యని పాట పాడకు!
పొదలలో గోరింక పలికెడి
పొదల ననువర్తింపుమా! ||విరహశోకమ||

వనధి వలె పెనుమ్రోత మ్రోగకు
కనలి పోకుము! ధ్వనుల తోడన!
ఏటి మ్రోతల తీపివలె నీ
మాట పాటల దెలుపుమా! ||విరహశోకమ||

మల్లె పూవుగ మధువు లొలుకుము!
కలువగా నవ కాంతి లీనుము!
మధురముగు నీ భావ దెలుపుము
మాధవుని మది [illegible]! ||విరహశోకమ||

మురళి నాదము ముద్దు ముద్దుగ

మురళి నాదము ముద్దు ముద్దుగ
మోహ జలధిని ముంచ బోకుమ!
మధుర నర్తన సేయబోకుము
మాధవా! నా మనసునన్! ॥మురళి॥

నెమలి పింఛము కదులుచుండగ
నీటు గులుకుచు నందములతో!
రాసక్రీడల నాడ బోకుము
రమణి! నా హృద్వీధిలో! ॥మురళి॥

యమున యొడ్డున మురళి నూదుచు
నాలమందల గాచుచును మతి
గోపబాలుర తోడ గూడిన
కూర్మి దృశ్యము జ్ఞాపకమా! ॥మురళి॥

అమ్మ వెన్నా! అనుచు కవ్వము
అదిమి పట్టెడి మధుర దృశ్యము
ఆల యశోదకు భువన భాండము
నలరి జూపెడి దృశ్యమున్ ॥మురళి॥

మనసు విన్నది! వలపు విన్నది!
మధుర గీతిక విన్నదైనది!
మనస్సు నందలి వాంఛ గొప్పది
మాధవా! యెటు దీరునో! ॥మురళి॥

ఆవలొడ్డున యచ్యుతుడు

ఆవలొడ్డున యచ్యుతుడు గల
డందుకో వలె! చెలియరో! మఱి
అలల తెరలా యేటి సుందరి!
యడ్డు రాకుము! సుడులతో! ॥ఆవలొడ్డున

పుష్ప వాటిక దాటి వచ్చితి
పూర్ణ పురుషుని జాడ వెదుకుచు!
మిట్ట పల్లము లన్ని దాటితి
కష్టమేమియు లేకయున్! ॥ఆవలొడ్డున

పూల తేనెల వాకలన్నియు
పుష్పొడుల పెను రాశులన్నియు!
పొదలు గుబురులు ఆకు తీవలు
పొలుపు గులుకును దాటితిన్! ॥ఆవలొడ్డున

పూల పడవను దరిని జేర్పుము!
పూర్ణ పురుషుని జేర జను నను!
సుడులతో నను అడ్డు దగులకు
పడుగులను వేధింపకే! ॥ఆవలొడ్డున

పచ్చనీ మైదానములనూ
పసిమి వన్నెల కోన లన్నియు
కలువ కన్నెలు కులుకు కొలకుల
కాంత! దాటితి వచ్చితిన్! ॥ఆవలొడ్డున

చిన్ని పాటల చిన్నిమాటల !

చిన్ని పాటల చిన్ని మాటల
జేర్చి పాడుచు నుంటినీ ప్రభు!
అందుకే నీకింత కోపమ?
అగ్రహింపకు దాసినీ! ॥చిన్ని పాటల॥

అఖిల భువనము లన్ని బ్రోచెడి
యాదరించెడి యఖిల పతినీ !
చిన్ని మనసున కెట్లు వచ్చితి
వన్నెలను నాలికించుచున్ ! ॥చిన్ని పాటల॥

వేద వేద్యుడ వఖిల శాస్త్రము
లాది మొదలును నీవె గాదా!
చిన్ని మాటల నెట్లు నిమిడితొ
చిన్ని పాటల హద్దులన్! ॥చిన్ని పాటల॥

చిన్ని పాటల, చిన్ని మాటల
చిన్ని పాపల మనసు లందున !
ఎన్ని చిత్రములుండునో నా
కన్న! నీకిది తెలియదా? ॥చిన్ని పాటల॥

మల్లె పూవును చిన్నదీ! నా
మధుర గీతిక చిన్నదైనది!
వెన్నుడా! నీ కర్పితం బిది!
విన్నవించితి భక్తితోన్ ! ॥చిన్ని పాటల॥

మధుమతీ! న న్నావబోకుము!

మధుమతీ ! నన్నావబోకుము
మదిని విరహము తొణక నీవే !
మాటలేలనె ? పాటలేలనె ?
ఘుంచిగంధము పూతలున్ ? ॥మధుమతీ॥

చిగురుటాకుల శయ్యలేలనె ?
చిత్రమగు పూరేక లేలనె ?
చంద్రకాంతుల రసములేలనె ?
చారుసుందర లేపనల్ ? ॥మధుమతీ॥

తామరాకుల చల్ల గాలుల
తరుణి ! విసరుట మానవమ్మా !
మల్లెపూవుల తూగు టుయ్యెలి
మానినీ ! నన్నూపకే ! ॥మధుమతీ॥

పరిమళపు పన్నీటి జల్లుల
పడతి ! నను వేధింపబోకుము !
విభుని విరహము నధిక మాయెను
ఖేదవలు కడు ప్రబలెనే ! ॥మధుమతీ॥

వెంట నుండక వెడలి పోమ్మా !
ఒంటిగా నను పొగలనిమ్మా !
చంటిపాపగ నేడ్వనిమ్మా !
సఖుడు నన్నోదార్చునో ॥మధుమతీ

శబరిగా నే దారి గాచితి !

శబరిగా నే దారి గాచితి
సరసిజాక్షుని రాకకొఱకై !
మధుర పదముల మాలగ్రుచ్చి
మంజులంబగు గీతితో ॥శబరిగా॥

వన్నెలా పూవులను దెచ్చితి
విన్నెలా పూ వాటికలలో !
స్వర్ణకమలము లేరి దెచ్చితి
చారు సుందర సరసులన్ ! ॥శబరిగా॥

వెన్న, మీగడ, పాలు, పెరుగులు
వేడ్క హృదయము నందు నుంచితి !
శ్రద్ధ పఱచితి పతితపావను
పావనంబగు రాకకై ! ॥శబరిగా॥

మనసు నందలి మధువు నంతను
మధుర భాండము నందు నెత్తితి !
మంగళంబని యాత్మ జ్యోతిని
రంగుమీరగ బాడుచున్ ! ॥శబరిగా॥

వేచియుంటిని యింటి ముంగిట
వేయి కన్నుల జూచుచుంటిని !
ఆత్మనాధుని పూజ సేయగ
ప్రీతిపాత్రుని గలియగా ! ॥శబరిగా॥

కనులలోనే నిలిచియుందువ?

కనులలోనే నిలిచియుందువ?
కనులకును కనిపింపవా మఱి?
ఏల స్వామీ ! యిట్టి నటనలు !
చాలు ! చాలిక సరసతా ! ॥కనులలోనే॥

పాటలను పన్నిటి జల్లుల
పరవశించుచు నుందు వెపుడును !
మాటలను భాసించు చుందువు
మధువులను నొలికించుచున్ ! ॥కనులలోనే॥

ఆటలను వలరారు చుందువు
అఖిల! నృత్యము సేయుచుందువు !
అధరమందున మురళి నూదుచు
అమృత గానము సేయుచున్ ! ॥కనులలోనే॥

ఎన్ని జన్మల పుణ్యఫలమో
కణ్ణ ! నిను స్మరియించు టిట్టుల !
అమృతమై ఆనంద డోలల
అనవరతమును నూగుటల్ ! ॥కనులలోనే॥

కనులలోనే యుందు పట్టుల
కలలలో కనిపించు చుందుము !
మధుర మురళిని మ్రోయుచుందుము
మాధవా ! కరుణింపుచున్ ! ॥కనులలోనే॥

ఎన్ని జన్మము లిటులెరానీ !

ఎన్ని జన్మము లిటులె రానీ !
ఎన్ని యుగములు నిటులె పోనీ !
కణ్ణ ! నీ పదభక్తి ! మదిలో
గారవింపుచు నుండనీ ! ॥ఎన్ని॥

ఆశలందున దొరలనిమ్మ ! ని
రాశ లందున వేగనిమ్మా !
అధరమందున నీదు గీతము
నాలపించుచు నుండనీ ! ॥ఎన్ని॥

కంటిధారలు పొరలి పోనీ !
కాంక్ష వేవో కఱగి పోనీ !
అంతరంగము నిన్ను జూచుచు
నాత్మ సౌఖ్యము నొందనీ ! ॥ఎన్ని॥

మోక్షమును నిను గోరబోనూ !
మోహమొందను సుఖము లందున !
భక్తి బాంధవ్యమును నడుపుచు
రక్తిలో నను దేలనీ ! ॥ఎన్ని॥

నీదు మురళీ గానమందున
నాదు గీతము గలియనిమ్మా !
భక్తిలో నే మునిగి దేలుచుఁ
బరవసించుచు నుండనీ! ॥ఎన్ని॥

చుక్కలెన్నో యాకసంబున

చుక్కలెన్నో యాకసంబున
చూడ జోద్యం బౌను గానీ !
మక్కువగ నా చందమామయె
మనసు కింపగు చిత్రమూ! ॥చుక్కలెన్నో॥

చిగురులెన్నో పూవులెన్నో
చిత్రమౌ వాసంత మందున!
మనసు కింపగు మల్లిపూవే
మాధవా! నా కిష్టమూ ! ॥చుక్కలెన్నో॥

పాటలెన్నో పాడుకున్నా
పదములెన్నో పలికినా నీ
ముద్దు లొలికెడి మురళి గానమె
మోదమున దేలించుగా ! ॥చుక్కలెన్నో॥

రసము లెన్నో తొణుకులాడిన
దమ్యభావము లెన్ని దోచిన !
కరుణ రసమున కఱగిపోవగ
కాంక్ష మది తపియించునూ ! ॥చుక్కలెన్నో॥

ఎన్ని బంధము లున్న జగతిని
ఎందఱున్నను బంధు మిత్రులు!
కణ్ణ! నీవే గతివి పతివని
కాంక్ష సేయుదు నిరతమున్! ॥చుక్కలెన్నో॥

కాఱుమబ్బులు కఱిగి పోయెను

కాఱుమబ్బులు కఱిగి పోయెను
కాంతి రేఖలు తొంగి జూచెను !
ఈశరద్ఋతు వందు నైనా
యింపుగా! కనిపింతువా? ॥కాఱుమబ్బులు॥

నీలిమబ్బులు నింగి నిండిన
నిశలు నీకై యెదురు జూచితి!
ఉఱుములకు వలె నఱపు లఱచీ
మెఱపులకు వలె బిలిచితిన్ ! ॥కాఱుమబ్బులు॥

నదులు వాగులు పొంగునట్లుగ
నాదు కనులను బాష్పధారలు !
అలల తెరలను బరుగులెత్తీ
యంబుధిని బడి నురుగులన్! ॥కాఱుమబ్బులు॥

తెల్లనీ వెన్నెలల తోడుత
చల్లనీ చిఱుగాలి తెరలను !
రంగురంగుల పూలు పిరిసీ
రమణి ప్రకృతి భాసిలెన్! ॥కాఱుమబ్బులు॥

రమ్ము రమ్మిక నాలసింపకు !
రమ్యమౌ శర దాగమంబున !
తీయనీ నీ మురళి రవముల
ధీర్ఘగా వినిపింపుమా ! ॥కాఱుమబ్బులు॥

గోపికనురా! కోటి జన్మల

గోపికనురా ! కోటి జన్మల
కోరి నిన్నే పాడుచుంటిని !
మాసిపోనీ, మఱపు రానీ
మధుర గీతము నాదిరా ! ॥గోపికనురా॥

సుందరము సుకుమారమై నా
అందమౌ నా హృదయమందున !
మధుర భావము వెలువరించిన
మంజులంబగు గీతరా ! ॥గోపికనురా॥

ఆత్మ జ్యోతిని వెల్లివిరిసీ
అఖిల ప్రకృతి నావరించీ !
ఆగిపోనీ మధుర నాదము !
అమర గీతము నాదిరా ! ॥గోపికనురా॥

గీత మెందుకు బయలు వెడలెనొ
గీతి లోపల భావ మేమో !
నీకు నాకే తెలియురా మఱి
నీదుమోహన మురళికిన్ !

ఆగిపోవదు నాదు గీతము
అంత మొందదు నాదు రాగము !
జన్మజన్మలు సాగిపోనీ !
జనన మరణము లందునన్ ॥గోపికనురా॥

అలల తెరలను నాటుపోటుల

అలల తెరలను నాటుపోటుల
యంబుధికివలె నలత గూర్పకు !
చిన్నికొలనును ! చిద్విలాసా !
చింతలను నను దేల్చకూ ! ॥అలల॥

మీను కదిలిన మేను కదలును !
హంస యీదిన యలల రేగుడు !
నీటిపక్షుల కలకలములను
నిలుపలేనుర ! శాంతమున్ ! ॥అలల॥

చిగురుపూవుల చెట్ల నీడలు
చిన్నితీగెల యాట పాటలు !
అందముగ నాలోన జూచుచు
నలరుదును ! ఆనందమున్ ! ॥అలల॥

నింగిచుక్కలు తొంగి చూచును !
నీలిమబ్బులు పరువులెత్తును !
చందురూనీ సొబగులన్నీ
జారు నాపై తెల్లనై! ॥అలల॥

నీదు రాకకు విరహిణికి వలె
నింగిజూచుచు నలల కదలక
వేడుచుంటిని ! విమలహృదయా !
వేడుకా? యిటు సేయుటల్ ! ॥అలల॥

మనసునందలి మధుర భావము

మనసునందలి మధుర భావము
మాటలను నే తెలుపవలెనా ?
ప్రణయగీతి భావమును నే
పాటపాడి తెలుపవలెనా ? ॥మనసు॥

అందె ఘల్లున మ్రోవగా నే
నాటలాడి తెలుపవలెనా ?
భక్తితో నంజలి ఘటించుట
భావమేమో తెలియదా ? ॥మనసు॥

నిదుర నీరములన్ని మాని
నీరసించుట తెలుప వలెనా ?
దిశలు జూచుట వ్యథల మూర్ఛల
దేలిపోవుట తెలియదా? ॥మనసు॥

మలిన వస్త్రము దాల్చు టెందుకో ?
మాధవా ! యని పిలుచు టెందుకో?
కంటినీరము కాల్వ యగుటను,
కలకల ధ్వని తెలియదా ? ॥మనసు॥

మధుర మురళీ నాదమున నా
మనసు జేర్పగ కాంక్షరా మతి !
కోటి జన్మల కాంక్ష యిదియే
కోమలాంగా ! తెలియదా ? ॥మనసు॥

చిగురు నైనా పూవు నైనా

చిగురునైనా పూవునైనా
చిన్ని యాకుల రెమ్మనైనా
మాధవా! నీ సేవ కొఱకై
మధురముగ నను జేకొనూ! ॥చిగురునై॥

ఎఱుపు నైనా నలుపునైనా
ఎట్టిరంగున వెలసినా నను
ఇంద్రధనుసున జేర్పుమా నను
సొంపులొలికెడి రంగులన్ ॥చిగురునై॥

ఎట్టి దారుల నడిచినా నను
ఎన్నిబాటల వెడలినా నీ
మంచిదారిని మంచిదారిని
గమంచితంబుగ జేర్చుమా! ॥చిగురునై॥

ఎన్ని జన్మలు బొందినను మఱి
యెన్ని పుట్టుపు లందినా సరి
నిన్ను మఱువక యుండునట్టుల
నెమ్మదిని మది సేయుమా! ॥చిగురునై॥

చిలుకవలె నీపలుకులే పలుకుదు!
చిత్రముగ కోకిలగ పాడుదు!
చెకిలీపిట్టగ జేసినను నే
శ్రీకి బలుకుదు నామమున్! ॥చిగురునై॥

ఉంటివో లేకుంటివో! మఱి

ఉంటివో! లేకుంటివో మఱి
యెట్టివాడవో! యెట్టి మనసో!
ఉంటివని నిన్నంటి యుంటిని!
అన్ని రూపులు నీవనీ! ॥ఉంటివో॥

కల్ల కాదని కలలు కావని
కాంతుడవు! నా గతివి! పతివని!
నిన్ను జూడకనే వరించితి!
నిర్మలంబగు మనసుతో! ॥ఉంటివో॥

మనసు నిచ్చితి మాట నిచ్చితి
మనసు మర్మము లన్ని దెలిపితి!
పాటపాడుచు నుంటినీ! నీ
పజ్జ జేరగ నిమ్మనీ! ॥ఉంటినో॥

క్షణము నే జీవింప జాలను!
వినయముగ నీ గీతి బాడక!
అపేక్షితివి నాహృదయ మందున
యత్తుకొనలే రెవ్వరున్! ॥ఉంటివో॥

పొంగి చూడవు! తూలియాడవు!
తోరముగ నొక పలుకు బలుకవు!
అందముగ నను హృదిని జేర్చి
ఆదరింపవు! చిత్రమూ! ॥ఉంటివో॥

నిర్మలోదక! నిఖిల బాంధవ!

నిర్మలోదక! నిఖిల బాంధవ!
నిలిచి నా పలు కాలకింపుము!
మనసు నందలి విరహ వేదన!
మాధవున కెఱిగింపుమా! ॥నిర్మలోదక॥

పతి వియోగముచేత కుమిలెడి
సతిని నేను అభాగ్యజీవిని!
విభుని జేరగ మదిని గోరుచు
విలవిలా విలపించు సుదతిని! ॥నిర్మలోదక॥

పరమ పురుషులు సాధుజను లిల
పరుల మేలుకు పాటు బడుదురు!
నిలిచి నా వేదనల జెవి నిడి
నిండు కరుణను గారవింపుము! ॥నిర్మలోదక॥

మనసు వీరలను మాటు మణిగిన
మర్మముల నే విశదబఱచెద!
మదిని నను సోదరిగ జూడుము!
మధురభావము మమత బొంగగ! ॥నిర్మలోదక॥

జన్మ జన్మల ప్రేమబంధము
జాలువారిన వలపు గీతిని!
మెల్లగా నే విన్నవించెద!
చల్లగా నా పతికి దెలుపుము! ॥నిర్మలోదక॥

సర్వజీవుల కార్తి బాపెడి

సర్వజీవుల కార్తి బాపెడి
సరస సద్గుణ! నీలజలధర !
కామితార్థ ప్రదుండ వందురు
కాంతు స్నేహము గలుగ జేయుము! ॥సర్వజీవుల॥

మార్గమున గనిపించు నెన్నో
మధుర దృశ్యము లింపు సొంపులు
కొండకోనలు లోయ లడవులు
కొల్లలుగ సెలయేటి ధారలు! ॥సర్వజీవుల॥

నిన్నుగాంచిన వన మయూరము
నీటుగా నృత్యమును సేయును!
పికిలిపిట్టలు స్వాగతం బని!
ప్రేమ మీరగ ధ్వనులు సేయును! ॥సర్వజీవుల॥

వానకోయిల పాట బాడుచు
కానలన్ని ప్రతిధ్వనించును!
చిలుక చెలువలు చిట్టి పలుకుల
చేరి కుశలము లడుగుచుండును! ॥సర్వజీవుల॥

తెల్లనీ పూమల్లె దండగ
యుల్లి మలరగ క్రౌంచపక్షులు!
కన్నులకు బహు విందొనర్చును
గాంచి ముందుకు సాగుమోయీ ! ॥సర్వజీవుల॥

అఖిల జీవుల కార్తి బాపుము

అఖిల జీవుల కార్తి బాపుచు
నాదరించే ప్రాణదాతవు!
ఆర్తురాలిని అన్న యంటిని!
ఆదరింపుము! జలధరా! ॥అఖిల జీవుల॥

దూర దేశమునందు నా పతి
తీరముగ వసియించు చుండును!
నీలమేఘ శ్యామ వర్ణుడు!
నీటు గులికెడి మోమువాడూ! ॥అఖిల జీవుల॥

నెమలి పింఛము దాల్చి శిరమున
నీటుగా గోపికల తోడుత!
రాసక్రీడల దేలుచుండును
రంగు మీరగ మురళి నూదుచు! ॥అఖిల జీవుల॥

ఆత్మనాధుడు అతని కోసమె
యార్తనై విలపించు చుంటిని!
కన్నులను దా నిలిచి యుండును
కదిలి చనడొక నిముసమున్! ॥అఖిల జీవుల

మెల్లగా వినిపించి నా కథ
చల్లగా నాపతిని గూర్చుము!
తీయతీయని తెలుగు బలుకుల
తేటగా వినిపింపు స్వామికి! ॥అఖిల జీవుల॥

ఆత్మవిభుడు వసించు చోటులు!

ఆత్మవిభుడు వసించు చోటులు
నలరి జలధర! యాలకింపుము!
ఆది మధ్యాంతముల స్థిరుడై
యణగియుండును నణువు నణువున! ॥ఆత్మవిభుడు॥

భూమి యాకాశములు గలిసెడి
పొలుపు గులికెడి తావులందున!
ఉభయ సంధ్యల కాంతులందున
అభయ హస్తముతోని నిలుచును! ॥ఆత్మవిభుడు॥

సూర్యచంద్రులు తారకలలో
సుందరంబగు తావు లందున!
కోటి సుందర ప్రభలతోనీ
కూడి యుండును నిర్మలముగా! ॥ఆత్మవిభుడు॥

పరంజ్యోతిగ పరమ పురుషుడు
పతిత పావనుడై వెలుంగును!
ఆర్తులను రక్షించు కొఱకై
అన్ని రూపములను ధరించును! ॥ఆత్మవిభుడు॥

చిన్ని కృష్ణుని రూపుదాల్చిన
వన్నెకానిని! చిద్విలాసుని!
అందములపై వలపు గొంటిని!
అతడె నావిభు! పతని! సతినీ! ॥ఆత్మవిభుడు॥

ంఁదమగు నాషాఢ జలధర!

అందమగు నాషాఢ జలధర!
సుందరుని నా పతిని గూర్పుము!
పొంగినా నా హృదయగీతిని
రంగు మీరగ పతికి జేర్పుము! ॥అందమగు॥

పలికినా నా పలుకు లన్నియు
పొలుమాలక వినతి సేయుము!
మఱచిపోకుము! మాట దప్పకు
మనవి సేయుమ! నొక్క టొకటిగ! ॥అందమగు॥

ఒంటిగా తానుండ జూడుము!
జంట నెవ్వరు లేని క్షణమున!
కాంతనగు నా కష్టగాధను
కాంతునకు వినిపింపు మోయీ! ॥అందమగు॥

పుష్ప వాటికయందు గానీ
పూర్ణ చంద్రుని గాంచు నపుడో!
ఉదయ సంధ్యల జూచుతఱినో
సదయ! నా వ్యధ వినతి సేయుము! ॥అందమగు॥

పూసగ్రుచ్చిన యటుల నా మొఱ
పూర్ణ పురుషుని కందజేయుము!
జాలి దయ లుప్పొంగగా జల
జాక్షునకు వినిపింపుమన్నా! ॥అందమగు॥

అరుణ కమలము అందుకొనుమా!

అందుకొనుమా!

అనుసరింపుము గగన మార్గము
కనులలో ప్రాణములు నిలిపి
కందుచుంటిని జలదరా! ॥అరుణ కమల॥

వేగమే నా ప్రేమ లేఖను
విభుని సమ్ముఖమునకు జేర్చుము!
జాలి కలుగగ, మాట నేర్పున
జాణతనమున వినతి సేయుము! ॥అరుణ కమలము॥

పవలు రాత్రులు నెదురుజూచుచు
బరగ శిలగా నైతిననుమా!
నిదుర నీరము అన్ని వదిలి!
నీరసించిన దనుచు బలుకుము! ॥అరుణ కమలము॥

కంటినీరే కాల్వలుగ ధర
కలకలా ప్రవహించె ననుమా!
మింటిచుక్కలు గూడ నాపై
కంటిచుక్కలు రాల్చె ననుమా! ॥అరుణ కమల॥

అన్న జలధర! కన్నదంతయు
విన్నపముగా తెలియ జేయుము!
మూగినగు నా మనసు వేదన
మోహనాంగున కంద జేయుము! ॥అరుణ కమలము॥

నెమిలి పింఛపు గోపబాలుని!

నెమిలి పింఛపు గోపబాలుని
నీటులే నా మదిని నిండెను!
కన్నులే యతడైన జలధర!
గాంచ యిక నేమున్నదీ? ॥వెమిలి పింఛపు॥

నల్లి కలువల జూడ నా మది
నాట్యమాడగ జాలదేలనో?
పుల్లి కమలము గాంచి నా హృది
పొంగి గీతము బాడ దెందుకో? ॥నెమిలి పింఛపు॥

పలుకు బలికే చిలుక జేరి
కులుక నా మన సొప్పదేలనో!
పాటబాడే కోకిలమ్మకు
పజ్జ జేరను ఎందుకో మఱి? ॥నెమిలి పింఛపు॥

పూల దీవెను జూడ నా మది
పొలుపు గులుకదు! ఎందుకో మఱి?
మింటి చుక్కల మిల మిలలు నా
కంటి కింపును గూర్పవూ! ॥నెమిలి పింఛపు॥

భ్రమర కీటక న్యాయమున నా
భక్తి యటులను మారె సఖమా!
విన్నవింపుము నాదు విరహము
వేద విదునకు జలధరా! ॥నెమిలి పింఛపు॥

కరుణ జలధర కదిలిచనుమా !

కరుణ జలధర ! కదిలి చనుమా !
కాంతు డుండెడి దేశమునకును !
మధురమగు నా విరహగీతిని
మాధవుని కందింపుమా ! ॥కరుణ జలధర॥

దూరదేశం బనుచు మదిలో
భార మనుచును విసువు జెందకు!
కామితార్థము లిచ్చుటే గద !
కరుణ జూపెడి సజ్జనుల కిల ! ॥కరుణ జలధర॥

ఉన్నతములగు పర్వతములను
ఉచ్చ శిఖరము లధిగమింపుము !
మదిని కష్టములని దలంపకు
మానినిని ! నా కోర్కె దీర్పగ ! ॥కరుణ జలధర॥

నదీనదములు నీకు టడవులు !
నగరములు గ్రామములు దాటుము !
తీయనీ నీ వర్ష ధారల
దీర్చి తాపము సుఖమునిమ్మా ! ॥కరుణ జలధర॥

రంగురంగుల భూమి తల్లికి
రమ్యశోభల గూర్చు శిల్పివి!
బాటసారిగ పైని బోవుచు
బాధలన్నియు దీర్చువాడవు ! ॥కరుణ జలధర॥

నీలఘన ! శుభ సాంద్ర హృదయా !

నీలఘన ! శుభ సాంద్ర హృదయా !
నిర్మలోదక ! వర్షదాతా !
కఠినమగు నా కార్యసాధన
కార్యమును వే పూనుకొనుమా ! ॥నీలఘ॥

ఘోరమగు ఘన గర్జనలతో
నుఱుము లుఱుముకు ! బిడుగురాల్చకు !
మోదమున నా విభుని జేరగ
హ్లాదమున పయనమ్ము గమ్మా ! ॥నీలఘ॥

తళుకు తళుకున మెఱుపు మెఱయుచు
తరువులను ధర గూల్చివేయకు !
విందు దనమున బయలుదేరుము !
నీలిమబ్బుల తోరణములను ! ॥నీలఘ॥

ఏడురంగుల యింద్ర ధనుసును
వేడుకను జేతను ధరింపుము !
చిలుక గుంపులు పికిలిపిట్టలు
జేరి నీ పద మనుసరింపగ ॥నీలఘన॥

సన్ననీ బిందువుల జార్చుము !
చల్లనీ మాదురిని విరియుము !
తిన్నగా నా పతిని జేర్చుము !
విన్నవింపుము నాదు విరహము ! ॥నీలఘన॥

ఆర్ద్ర హృదయా ! నీల జలధర !

ఆర్ద్ర హృదయా! నీల జలధర !
యలరి వినుమొక మాట దయతో !
పతికి నా మొఱ వినతి సేయుము !
దివ్య కవిత సుగీతులన్ ! ॥ఆర్ద్ర హృదయా॥

ఆటలను నలరింపుమా! వివిధ
పాటలను బులకింపుమోయీ !
రక్తిగా నామాట ముచ్చట
రమణునకు నెఱిగింపుమా ! ॥ఆర్ద్ర హృదయా॥

కొమ్మ వీడిన తీగవలె తన
కమ్మదనముల మాసె ననుచును !
దివిని జూచుచు భువి చరించెడి
దీనురాలని బల్కుమా ! ॥ఆర్ద్ర హృదయా॥

రాత్రి బవలులు నిను దలంచుచు
రంగుమాసిన ప్రతిమ రీతిని !
చిక్కి సగమై స్రుక్కినది యని
మక్కువగ వినిపింపుమా ! ॥ఆర్ద్ర హృదయా॥

నిరతమును నీ పూజ సలుపుచు
నీదు గీతము బాడు సుదతిని !
కరుణ బ్రోవవు? ఎందుకంచును
గఱుగ మది బ్రశ్నింపుమా ! ॥ఆర్ద్ర హృదయా॥

నీలఘన ! ఓ నిర్మలోదక !

నీలఘన ! ఓ నిర్మలోదక ;
నిఖిల జగముల కన్నదాతా !
కాంతునకు నా విరహ గీతము
కరుణతో వినిపింపుమా ! ॥నీలఘన॥

చిన్ని చిన్ని తుంపురులతో
సన్న సన్నని పిల్లగాలుల !
వన్నెలా శ్రీకృష్ణుతో నా
వలపు వంతను దెలుపుమా ! ॥నీలఘన॥

మెల్లగా గర్జనలు సేయుచు
అల్లనల్ల నమస్కరింపుము !
వన్నెలా మెఱుపుల తళుక్కున
వందనములను నాచరింపుము ! ॥నీలఘన॥

ఏడు రంగుల యింద్ర ధనుసును
వేడు కలరగ పూలమాలను
స్వామికర్పణ సేయుమన్నా !
సరసరీతిని వైజయంతిగ ! ॥నీలఘన॥

మనసు విప్పి జెప్పి నామది
మనసునందలి భక్తి భావము !
మాధవుని కందించి నాపై
మమత గలుగగ జేయుమన్నా ! ॥నీలఘన॥

అఖిల విశ్వమునకు విచిత్రము

అఖిల విశ్వమునకు విచిత్రము !
ఆది దంపతులకు నివాసము!
వెండికొండలు గానవచ్చును
వేడ్కతో వందనము సేయుము! ॥అఖిల॥

మూడు నదులకు సంగమం బది
మునుల యోగుల తపోవన మది!
యమున గంగా సరస్వతులకు
నలరి పుష్పాంజలుల నిమ్మా! ॥అఖిల॥

స్వర్ణ కమలములుండు మానస
సరసిలో తీర్థములు గైకొను!
సృష్టిలో శృంగార మంతయు
స్పష్టముగ నీ కట స్ఫురించును! ॥అఖిల॥

చేయవలసిన కార్య విధులను
జేయగూడని పనులివంచును!
విజ్ఞులకు వినిపింప వలెనా?
అజ్ఞతకు మన్నింపు మన్నా! ॥అఖిల॥

కలత జెందిన మనసు జెదిరిన
కాంతనోయీ! మనసు నొవ్వకు!
వింతగా నా పలుకు తలపకు!
చింత దీర్పగ వేగ చనుమా! ॥అఖిల॥

మేఘుడా! యిక కదిలి పొమ్మా!

మేఘుడా! యిక కదిలిపొమ్మా!
మింటి చుక్కల దారులందున!
మధురమగు నా ప్రణయ వాంఛను
మాధవుని కందింపుమా! ॥మేఘుడా॥

వెన్నెలను నే నొంది పొందిన
వేదనను వెడిపింపు మన్నా!
తెల్లకలువగ మారె నను మా!
కల్లగావని దెలుపుమా! ॥మేఘుడా॥

శిలల జారిన జాలువలె దా
గలగలా హృది గీతి బాడుచు!
నిమర రాకను నెదురు జూచుచు
నీరసించిన దనుచుమా! ॥మేఘుడా॥

చిగురు టాకులు జిన్ని పూవులు
చిత్రమగు పూసెజ్జ లన్నియు
మదిని తాపము దీర్పవనుమా!
మంచి గంధపు బూతలున్! ॥మేఘుడా॥

విన్నపము నందించి విభునకు
వేయి విధముల విశదపరుపుము!
అంజలిని ఘటియించి నిలిచిన
యార్తురాలని దెలుపుమా! ॥మేఘుడా॥

నీలివర్ణుడ! నింగి మేఘుడ!

నీలివర్ణుడ! నింగి మేఘుడ!
నిలువ కిక వేవేగ చనుమా!
కాంతునకు నా కష్ట గాథను
కరుణతో వినిపింపుమా! ॥నీలివర్ణుడ॥

దారిలో విశ్రాంతి గొనుచును
జాగు సేయుచు నుందు వేమో!
సుందరంబగు భూమితల్లీ
యందములు బరికింతు వేమో! ॥నీలివర్ణుడ॥

అందమగు బూదోటలను గని
యలరి నిలిచెద వేమొ నటనట!
సుందరంబగు దృశ్యములగని
యందె నిలిచి పోదువేమో! ॥నీలివర్ణుడ॥

గిరుల గిరి శిఖరముల గాంచుచు
ఝరుల లోయల మోహమందుచు
కనక పర్వత కాంతులను గని
కరిగి యట నిలుచుందువేమో! ॥నీలివర్ణుడ॥

కార్యదీక్షా పరులు విడువరు
కార్యమును సాధించు వఱకును!
మానినిని! నీ సోదరిని! నా
మధుర వార్తను బతికి జేర్పుము! ॥నీలివర్ణుడ॥

పరవశంబున నీల జలధర !

పరవశంబున నీల జలధర !
పాడలేనని తెలుపుమోయీ!
పాట తోడను మధుర వీణను
మీటలేనని దెలుపుమోయీ! ॥పరవశంబున॥

తీయ తీయని తేనె వాక్కుల
తీర్చి కూర్చగ జాలదనుమా!
అందమగు రాగాల గీతిని
యాలపింపగ జాలదనుమా! ॥పరవశంబున॥

మంజులంబగు మధుర భావము
మదిని విరియగ స్ఫూర్తి లేదను!
సుందరంబగు సృజన శక్తిని
యందముల గోల్పోతి ననుమా! ॥పరవశంబున॥

మురళి పాటకు ముద్దు లొలుకగ
మోద మలరగ రక్తి తోడుత!
కంఠమెత్తి కల కల ధ్వని
కాంత పాడగ జాల దనుమా! ॥పరవశంబున॥

కణ్ణ! నీ పద భక్తి చేతను
కాంత కృశియించిన దటంచును!
నిలువ లేదను! పిలువ లేదను!
నిన్నికను మఱి దలవ లేదను! ॥పరవశంబున॥

అన్న! జలధర!

అన్న! జలధర! యరిగి చను మిక
యలసతను విడనాడు మోయీ!
అఖిల పతి కందింపు నా మొఱ
నాలసింపకు! వేగ జనుమా! ॥అన్న! జలధర!॥

పుణ్యభారత భూమిగని! యిది!
పూర్ణ జగతికి మణి కిరీటము!
అఖిల విద్యల కాలవాలము!
నిఖిలమున కిది పూర్ణ బింబము! ॥అన్న! జలధర!॥

వాటిలో గనిపించు నెన్నో
తీర్థరాజము లదుగు నడుగున
భక్తితో నర్ఘ్యముల నొసగుచు
రక్తితో ముందునకు జనుమా! ॥అన్న! జలదర!॥

దివ్యమగు క్షేత్రముల గాంచుచు
పుణ్య గోపురములను జూడుము!
దేవ చరితల తీర్థముల గని
దీక్షతో ముందునకు సాగుము! ॥అన్న! జలధర!॥

కనకగిరి నీ కడ్డు వచ్చును
గాంచుమోయీ యొక్క నిముసము
కవితలను కమనీయ గీతల
గాలమును వ్యయపరుప కోయీ! ॥అన్న! జలధర!॥

రంగురంగుల నీల జలధర!

రంగురంగుల నీల జలధర!
రమణునకు నా వార్త దెలుపుము
విరహవేదన తాపముల నిటు
విన్నవింపుము నేర్పునన్! ॥రంగురంగుల॥

కనుల కాటుక విడిచినది యని
కరుణ గలుగగ దెలుపుమోయీ!
నిచుర నీరము వదిలినది యని
సదయునకు వివరింపుమా! ॥రంగురంగుల॥

చల్లనగు ముత్యాల దండలు
సఖియ మేనుకు వెచ్చనై కడు!
భోగిపండుగ యగ్నిమంటలు
పొలతి కగునని బలుకుమా! ॥రంగురంగుల॥

మాట మంతియు లేకయుండును
మౌనముద్రను దాల్చునెప్పుడు!
పక్షి పలికిన నీవటంచును
భ్రాంతి పడునని దెలుపుమా! ॥రంగురంగుల॥

తలుపువాకిలి దీసియుంచును
తరుణి విను వీక్షించు దలపున!
యనుచు దెలుపుము నాత్మనాథుకు
నలరు నా మది విరహమున్ ॥రంగురంగుల॥

పయనమగు ఓ జలధరా!

పయనమగు ఓ జలధరా! నా
పలుకులను మది యాలకింపుము!
చిన్నికోర్కెల కొన్ని దీర్చుచు
శీఘ్రముగ నాపతిని జేర్చుము! ॥పయనమగు॥

దారి పొడుగున నీవు వెడలిన
ధాత్రినంతను బదును సేయుము!
బీడువారిన పుడమితల్లిని
బ్రీతి సేయుము వర్షధారల! ॥పయనమగు॥

ఎండిపోయిన వృక్ష సంతతి
కండగా నిలు! నీటి జల్లుల!
చిగురు పూవులు సిరులు దొలకగ
చిత్రసీమగ మార్చి వేయుము! ॥పయనమగు॥

బక్కచిక్కిన యాలమందల
చిక్కి శిధిలములయిన మెక్కల!
తుష్టిపుష్టిని గలుగజేయుము
కష్టములు గట్టెక్క జేయుము! ॥పయనమగు॥

పుణ్యకర్మల ప్రోవులే కద!
పూర్వపుణ్యపు నిదులనందురు
పుణ్యకర్మల జారవిడువరు
పుణ్యవంతులు నిర్ధరిత్రిని! ॥పయనమగు॥

పుడమి బాంధవ! పుణ్యపురుషా!

పుడమి బాంధవ! పుణ్యపురుషా!
పృధివి జనులకు నార్తి బాపుము!
సర్వసస్యములును ఫలింపగ
సరసదృష్టిని జూడుమన్నా! ॥పుడమి బాంధవ!॥

ఎండ వానలలో శ్రమించుచు
బండచాకిరి పాటు బడుదురు!
కర్షకుల కన్నీరు బాపుము!
కామ్యముల బరిపూర్తి జేయుము! ॥పుడమి బాంధవ!॥

చక్కనీ వర్షములు గురియుము
మిక్కిలీ సస్యములు పండగ!
అన్నదాతలు దృప్తి నొందగ
ఆదరింపుము! లోకబాంధవ! ॥పుడమి బాంధవ!॥

అదునులో వర్షములు గురియుము!
అలరి పెరుగును సస్యసంపద!
భూమితల్లికి నూత్న యౌవన
భూతి కీవే కారణము గద! ॥పుడమి బాంధవ!॥

పుణ్యకర్మలు జేయువారే
పుడమిలో బూజ్యతను గాంతురు!
దానధర్మము లాచరించుచు
దరికి జేరుము నాదు విభునీ! ॥పుడమి బాంధవ!॥

నీల జలధర ! నింగిరాజా !

నీలజలధర ! నింగిరాజా !
నిర్మలోదక ! వర్షదాతా !
మదిని దయలుప్పొంగగా నా
మనవి పతి కందింపుమా ! ॥నీలజలధర॥

తీయ తేనియ మధుర ద్రాక్షా
తీపి ఖాద్యములను త్యజించితి !
మధురమగు విభు నామ జపమే
మనసు కగు పలు మధుర రసములు ! ॥నీలజలధర॥

మధురవీణను నాలకించుట
మధుర గీతము లాడిపాడుట !
మానితిని ! మర్మముగ కాంతుని
మనసునను ధ్యానించు చుంటిని ! ॥నీలజలధర॥

కనుల బాష్పములను స్రవించుచు
కాంతుకౌఁగిలికై హృది తపించుచు !
వెన్నెలను మధు పుష్పవాటిక
వేణువును నే నూదుచుంటిని ! ॥నీలజలధర॥

అన్న జలదర ! ఆర్ద్రహృదయా !
యాత్రినంతను బతికి దెలుపుము !
దూతగా నిను బంపుచుంటిని !
దోస మెంచకు మోయి సోదర ! ॥నీలజలధర॥

చింతచెట్టుకు చిగురులెన్నో!

చింతచెట్టుకు చిగురులెన్నో
చెలియరో! నా బాధలన్ని!
తెచ్చుకొంటిని నాకు నేనే!
తీర్పజాలరు నీ భువిన్! ॥చింతచెట్టుకు॥

మనసు నందున నిలుపుచుంటిని
మాధవుని నా విభుగ జేసి!
పతిని సతిసి జతనుగూర్చె
పరమ పురుషులు యెవ్వరే! ॥చింతచెట్టుకు॥

చిత్రముగ నే వ్రాసికొంటిని!
చిన్నికృష్ణుని మధుర రూపము!
అందముగ నను జేర్చి వ్రాసే
యతివ లెవ్వరు జెప్పవే! ॥చింతచెట్టుక॥

శిల్పముగ నే జెక్కికొంటిని!
చిత్రముగ నా మనసు నందున!
నన్ను మలిచెడి వారలెవ్వరు
నాథుబ్రక్కన మూర్తిగా!

కానిపను లివి కథలె యగునవి
కాంత నామది కంత దెలియును!
కాని పనులకు బూనుకొంటిని!
కాంత! యేమగునో యికన్! ॥చింతచెట్టుకు॥

పల్లవించిన చిగురులన్నీ

పల్లవించిన చిగురులన్నీ
పండి నేలను రాలిపోనీ!
తెల్ల మల్లెలు వాడిపోయీ
పెల్లుగా భువి రాలనీ! ॥పల్లవించిన॥

మధువసంతము మాసిపోనీ!
మందనీచిక లాగిపోనీ!
కోకిలమ్మకు గొంతువోయీ
కుక్కురో! యని కూయనీ! ॥పల్లవించిన॥

చైత్ర రథమున ఫలరసంబులు
చిత్రముగ ధర పొరలిపోనీ!
రాలినా పుష్పాదులు రాశిగ
రాత్రి నలువుల జేరిపోనీ! ॥పల్లవించిన॥

చిలుక వనితలు, పికిలిపిట్టలు
చెట్టుకొమ్మల లేకపోనీ!
మావికొమ్మకు మాధవీలత
మంచి మాటలు లేకపోనీ! ॥పల్లవించిన॥

నేను నిత్యము నాదు పతియును
నిత్యసత్య మనంత కాలము!
నిలుచు నా హృది నాదు విభుడును
నిత్యనూత్న వసంతమున్! ॥పల్లవించిన॥

వేయి దీపము లొకట జూచిన

వేయి దీపము లొకట జూచిన
వేడుకను నే పొందనే చెలి!
మురళి నూదే మోహనాంగుని
మురిపమే నా మదిచలించును! ॥వేయి దీపము॥

రంగు రంగుల మేఘమాలిక
రమ్యతను నే నిష్ట పడనే!
నీలి గగనపు నిర్మలతయే!
నిక్క జూచెద ననవరతమూ! ॥వేయి దీపము॥

వాద్యముల సంగీత ధ్వనులను
చోద్యములు నే మెచ్చుకోనే!
మధుర మురళీ నాద సుధలే
మనసు మోదము నొందునే! ॥వేయి దీపము॥

పూల తీవెల పుష్పవాటిక
స్ఫూర్తి సుందరములను జూడను!
కలువ కన్నెల మధ్య నిలిచిన
కమలమే నా కిష్టమే! ॥వేయి దీపము॥

కనులు కనవే! చెవులు వినవే!
మనసు మర్మము లెరి తెలియదు!
కృష్ణశక్తిని లీనమైతిని!
కోమలీ! నే నెవరొ తెలియదు! ॥వేయి దీపము॥

దూర ప్రాంతమునందు యేదో!

దూర ప్రాంతమునందు యేదో
ధూళిరేగెను రంగు రంగుల!
స్వామి రథ మిటు వచ్చెనేమో!
సఖియరో! పద! పోయి చూతము! ॥దూర ప్రాంతము॥

వానకోయిల వచ్చెనదిగో!
వార్తనడిగి తెలిసికొందము!
పుష్పవాటిక రథము దిగెనా?
పూర్ణ పురుషుని తోడగూడుక! ॥దూర ప్రాంతము॥

చిలుక కన్నియ జేరవచ్చెను
చేటి! యడుగవె! స్వామి వార్తను!
రథము దిగెనా? నాదు నాథుడు?
నాల్గుదిశలను వెలుగు తొచ్చెను! ॥దూర ప్రాంతము॥

హంస మిథునము నదిగొ వచ్చెను
జంట కత్తియ! యడుగవమ్మా!
ఎవరికోసము విభుడు వచ్చెనొ?
ఎందుకొ అకో యడుగు వేగము! ॥దూర ప్రాంతము॥

ఆర్తు రాలి నటంచు దయగొని
ఆర్ద్ర హృదయుడు నయ్యెనా పతి?
పిలువ నంపెన ప్రియతమా! యని
ప్రియుని గలియగ బోవుదునె సఖి? ॥దూర ప్రాంతము॥

అధరమందున నిలిచి పలికే!

ఆధరమందున నిలిచి పలికే
మధుర స్వరములు పలుకువానా!
మధుర మురళీ! మనవి సేయుము!
మాధవునితో నాదు విరహము! ॥అధరమందున॥

మాధవుని హస్తమున నలరీ
యఖిల భక్తుల శీర్షమందున!
ప్రేమతో నాశీస్సులను నిడి
ప్రియ మొనర్తువు! మధుర స్వరముల! ॥అధరమందున॥

నీదు మోహన గాన మురిలో
నిలిచిపోతిని కృష్ణదాసిగ!
పరవశించితి నీరు స్వరముల
పతిత పావను సఖియనైతిని! ॥అధరమందున॥

నీవు లేకను నీలవర్ణుని
నిలిచి నేవరియించి యుందున?
నీవె సర్వము నిర్వహింపుము
నిఖిల పతితో నేను జేరగ! ॥అధర మందున॥

స్వామితో నా వినతి దెలుపుము!
సఖియరో! ఓ మధుర మురళీ!
మధుర తత్త్వము దెలియజానవు!
మర్మమంతయు దెలియుగాదా! ॥అధరమందున॥

అతివ! యదె! బంగారు పల్లకి!

అతివ! యదె! బంగారు పల్లకి
యాత్మ విభుపది యంపినాడట!
వెడలుచుంటిని వేడు కలరగ
విభుని సన్నిధి జేరగన్! ॥అతివ॥

కనుల కాటుక బెట్టరమ్మా!
కస్తురీ తిలకమును దిద్దీ!
పూలు ముడువుడు! పూర్ణకలశము
పొందుగా నా చేతి కివ్వరె? ॥అతివ॥

పొలుపుగా నగలన్ని బెట్టీ
బుగ్గ చుక్కను బెట్టరమ్మా!
అందలము నెక్కించి నన్నిక
యంపరమ్మా ప్రేమతో! ॥అతివ॥

మురళి నంపెను మోహనాంగుడు!
ముద్దుగా నను దోడితెమ్మని!
పల్లకిని నే బోవుచుంటిని!
శుభ్రమగు మీ కెప్పుడున్! ॥అతివ॥

జన్మ జన్మల కోర్కె దీరెను!
జగతి బంధములన్ని బాసెను!
మధుర ప్రేమకు ఫలముగా నిదె!
మాధవునితో గలియుచుంటిని! ॥అతివ

వెలిగెడి దీపాని కెన్నో!

వెలిగెడి దీపాని కెన్నో
వేల కష్టాలొచ్చె నమ్మా!
చెలియ! నా మన సిట్టు లాయెను!
చివరి కెట్లగునో కదా! ॥వెలిగెడి॥

తైలధారలు లుప్తమాయెను
ధాత్రి వంకను జూడసాగెను!
మధుర కాంతుల దీప్తి తగ్గెను!
మంద కొడిగా వెలుగుచున్! ॥వెలిగెడి॥

ప్రమిద బీటలు వారి యడుగున
బ్రద్దలగుటను గాన వచ్చెను!
గాలి కల్లాడుచును రెపరెప
కాంతి తగ్గుచు చెదురుచున్! ॥వెలిగెడి॥

అట్టి దీపము వలెను నేనూ!
యదలుచుంటిని! నిట్టు నట్టుల!
రక్షసేయగ నాధు డెన్నడు
రమణి రయమున వచ్చునో! ॥వెలిగెడి॥

ఆరిపోవగ నీను దీపము!
యఖిలపతి దా వచ్చు వఱకును!
మఱచిపోవను! మధుర నామము
మాధవుని మది లోపలన్! ॥వెలిగెడి॥

చెదిరిపోదే! చిదికిపోదే!

చెదిరిపోదే! చిదికిపోదే!
చెలియ! నా మది దివ్యచిత్రము!
జన్మజన్మల స్నేహమే యిది
చెఱిగిపోదే యెన్నడున్! ॥చెదిరిపోదే॥

రంగులన్నీ మాసిపోయిన
రమ్య కాంతులు వెలిసిపోయిన!
ఎన్నటికినీ విభుని మఱువను!
సన్నుతింతును నా మదిన్! ॥చెదిరిపోదే॥

శిల్పమంతా చిదుపలవనీ
చిత్రమంతా చినిగిపోనీ!
మున్ను జూచిన రూపె నా మది
కన్నులకు గనిపించునే! ॥చెదిరిపోదే॥

మధుర గీతము మఱచిపోయిన
మందగతి నా కంఠమైనా!
దివ్య నామము మఱచిపోనే
తీరుగా నా నాలుకన్! ॥చెదిరిపోదే॥

ఏదీ రానీ! యేది పోనీ!
ఎన్నటికి మా ప్రేమ తరుగదు!
ధ్రువునివలె నా హృదయ పీఠిక
తోరముగ నిలుచుండునే! ॥చెదిరిపోదే॥

అంబరంబున చుక్కనే! చెలి!

అంబరంబున చుక్కనే చెలి!
అతివరో విను! అతడు గగనము!
అతనిలో నే నణగియుందును!
అతడు లేనిది నేను లేనే! ॥అంబరంబున॥

నేను కిరణము! అతడు దీపము!
దీపకాంతికి యతడు మూలము!
స్నేహధారల చింది కాంతుల
చిత్రముగ భాసింతునే! ॥అంబరంబున॥

అతడు గీతము! నేను రాగము!
నేను పాటను! అతడు నాదము!
అతనిలో నే నణువునే చెలి!
అతనిలో నే మసలుదున్! ॥అంబరంబున॥

నే మయూరివి యతడు మేఘము
నేను కమలము నతడు భానుడు!
కలికిరో! యిదె! మాదు స్నేహము!
కాంతుతో నిదె బంధమూ! ॥అంబరంబున॥

అతడు సూత్రము! నేను ముత్తెము!
కలసియుందుము! కలిసి యొకటై
హారమై ముత్యాల పువ్వుల
తోరమై విడివడకనూ! ॥అంబరంబున॥

అలలపైనీ తేలిపోతూ !

అలలపైనీ తేలిపోతూ
యరుగుమా! ఓ పూలమాలా !
ఆవలొడ్డున నాధు కడకూ
యాలసింపక వేగ జనుమా ! ॥అలలపైనీ॥

ఆవలొడ్డున మందిరములో
నలరియుండును దివ్యశోభల !
మదిని విరహము దెలియ జేయుము!
మాధవునితో నెమ్మదిన్ ! ॥అలలపైనీ॥

నీరు విడిచిన చేపకును వలె
నిశ్చలత గోల్పోయె ననుమా !
సుడులు దిరిగే పడవలాగున
ముడులు దిరుగుచు నున్నదనుమా ! ॥అలలపైనీ॥

ఆలసించిన నరుగు ప్రాణము
నిలిచినను నీరగును హృదయము!
క్షణమునకు యేమగునో యేమో !
సఖియ కని వివరించి దెలుపుము ! ॥అలలపైనీ॥

చెట్టు కొక్కొక పూవుదెచ్చి
కట్టినది నను వైజయింతిగ !
వచ్చితిని యను వరునితో నా
వన్నెలన్నియు విప్పి జెప్పుము ! ॥అలలపైనీ॥

విరహిణిని నే బ్రతుక దగునా?

విరహిణిని నే బ్రతుక దగునా ?
వేయి యగ్నుల దేలిమాడుచు !
సఖియ ! నను చితి జేర్పవమ్మా !
సరసు డపు డిక వచ్చునేమో ! ॥విరహిణిని॥

చితిని మండి శీర్ణమైనా
చింతలన్నీ మాసిపోయిన !
కాంతు డప్పుడు వచ్చి చూచునా?!
కరుణ జూపునా ! కనికరించునా ! ॥విరహిణిని॥

పంచ భూతములందు గలిసిన
బాంధవీ! యని నన్ను బిలుచున?
అంటుకొనునా నాదు భూతిని
ఆదరించున నాటి స్నేహము ? ॥విరహిణిని॥

కథను నాదు స్మరించునా చెలి ?
కమ్మనీ నా మధుర గీతిని !
కంటి కొలకులు నిండి బాష్పము
తొంటిగా నాడి రాల్చునా ? ॥విరహిణిని॥

ఆదరింపగ సఖియ లేదను !
ఆర్ణవములో గలిసె ననుమా !
పిడికిలిని నా భూతి బట్టుక
క్షితి గంగను గలుపు మనుమా ! ॥విరహిణి

ఒక్కటొకటిగ విప్పిజెప్పిన

ఒక్క లొకటిగ విప్పిజెప్పిన
పిక్కటిల్లును నాదు వేదన !
అక్క! నన్నిక మందలింపకు
ముక్కలగు నా హృదయమున్ ! ॥ఒక్కటొకటిగ॥

రాత్రి నిద్దుర బోదు చెలియా !
రమణునే మది దలచుచుండును !
ఎల్లవేళలు నతని నామము
నాలపించుచు నుండునే ! ॥ఒక్కటొకటిగ॥

చుక్క లుదయించుటను జూచును !
జూచుచుండును నస్తమించుట !
కలత నిద్దుర యందు గూడను
కాంతునే తిలకించునే ! ॥ఒక్కటొకటిగ॥

పూలు ముడువగ మనసుబోదూ !
పొలుపుగా కాటుకను దిద్దదు !
అధరమందున యలతి నగవుల
యందములు రానీయదే! ॥ఒక్కటొకటిగ॥

మనసు గలిసెను మాధవునితో
మర్మ మది నాకేమి తెలియదు !
ఇట్టి కష్టము లొందు చుంటిని !
ఇంతి నా మది చేష్టలన్ ! ॥ఒక్కటొకటిగ॥

అమ్మలారా! కొమ్మలారా!

అమ్మలారా! కొమ్మలారా!
అలరు నా ప్రియ సఖియలారా!
మాధవుం డిటు వచ్చె ననుచును
మంచిమాటను బలుకరమ్మా! ॥అమ్మలారా॥

విరహ తాపము పొగలు సెగలై
పొటమరించీ మిన్ను దాకెను!
ఆ మనోహరు వచ్చు వార్తను
నలరి నా చెవి వేయుడమ్మా! ॥అమ్మలారా॥

చుక్కలారా! రిక్కలారా!
సుందరంబగు చందమామా!
మలయ పవనమ! మాలతీ లత!
మదిని తాపము దీర్చుడమ్మా! ॥అమ్మలారా॥

ఎందజెందరొ దూతికలతో
నంద జేయగ నాదు వార్తను!
అంపితిని గద! యొక్కరైనను
నలరి దెలుపుడు విభుని భావము! ॥అమ్మలారా॥

వచ్చినా వా రెవ్వరయినను
'వచ్చె హరి!' యను నొక్కమాటను
ముచ్చటగ నా చెవిని వేయుడు!
నచ్చముగ యానంద మొందెద! ॥అమ్మలారా॥

అడుగనులే ! అడుగనులే !

అడుగనులే! యడుగనులే!
యా త్రితోని యాచింపను!
ప్రవిలమగు మనసుతోని!
బన్నుగ నిను జూచుచుందు! ॥అడుగనులే॥

వేదనతో, దీనతతో
వివరింపను హృదయఘోష!
ఉదయ సంధ్య రాగముతో
సదయ! మదిని బాడుచుందు! ॥అడుగనులే॥

పెదవి విప్పి మాటాడను!
మదిని కోరికను దెలుపను
అంతులేని నా వేదన
సుంత నీకు దెలుపనులే! ॥అడుగనులే॥

ఎంతకాల మిటుల నేను
అంతులేని యాత్ర జేతు?
కొండ కోనలను దిరుగుచు
ఎండ వానలను గ్రమ్మగుచు! ॥అడుగనులే॥

ఖండితముగ నీదు మనసు
బండరాయి యని దలచెద!
కన్నీరే మిన్నేరుగ
కానిపింపదా ప్రియ సఖ? ॥అడుగనులే॥

కలత నందను! వెతను జెందను!

కలత నందను! వెతను జెందను
కామితమున నిరాశ నందను!
ఎన్ని జన్మలు గాని యిటులను
సన్నుతించెద చిన్నికృష్ణా! ॥కలత నందను॥

చిన్ని పాటల బాడుకొనుచును
వన్నెలా నిను మదిని గాంచుచు!
కన్నెగా నల గొల్లభామగ
చిన్నెలను విరజిమ్ముచున్! ॥కలత నందను॥

ఆఱు ఋతువుల యందునను మఱి
యలమటించుచు నిన్ను గాంచగ!
వేదనల రాగముల దీయుచు
వేడు కలరగ నుండుదున్! ॥కలత నందను॥

చిగురుటాకుల పూవులను మఱి
చిత్రముగ సె
మనసునందున కృష్ణ విరహము
మమతతో నే దెలుపుదున్! ॥కలత నందను॥

నీదు రాకకు వేచియుండెద!
నిర్మలంబగు భక్తి తోడుత!
కనులలో బాష్పములు నిలుపుచు
కామితము నే గోరుదున్! ॥కలత నందను॥

కలిసి పాడలేను కృష్ణ!

కలిసి పాడలేను కృష్ణ!
కమ్మని నీ మురళి తోని!
వినిపింపగ లేను మదిని
విమలమైన మధుర గీతి! ॥కలిసి॥

పాటలు మాటలుగ మారె
భవ్యమైన హృదయ వీణ!
మధుర స్వరము గీతికలో
మాయమాయె విరహముతో! ॥కలిసి॥

నీటిలోని యలలరీతి
నిలిచియుండలేదు గీతి!
పరుగు లెత్తు లేడివలెను!
పరవశించు విరహముతో! ॥కలిసి॥

ఎన్నాళ్ళీ యెడబాటులు!
ఎన్నాళ్ళీ కష్టగాథ!
చేసిన పూజలు వ్రతములు
జేరరావ! దరికి కృష్ణ! ॥కలిసి॥

చేసిన వినతుల గైకొని
జేరరమ్మ! నాదు కుటిని!
నీ దరికిని జేరలేను!
నీవు రమ్మ! నా చేతువ! ॥కలిసి॥

అఖిల లోకము లన్నిటికి

అఖిల లోకము లన్నిటికి
ధారభూతుడవైన నిన్నూ
చిన్నికృష్ణా! యనుచు చి
చిత్రమైనా రూపు జేసి!

కోటికోటి లోకములనూ
గూర్చువాడవు నీవు గాద
త్రుటిని మాయము జేయ
తోరముగ పోషించు వాః

ఇందు గలవని! యందు
యెందువెదికిన యందుగ
ఎందఱెందరో బలికినా నిను
నంఃదముగ నిన్నిటుల జేసితి!

అఖిల లోకము లాక్రమించిన
యట్టి రూపము నెటులఱూతును!
అఖిలజీవుల యందు గల నిను
అలవియా? గన శక్యమా? మఱి? ॥అఖిల॥

అఖిల చైతన్యమును నీవే!
యా పరంజ్యోతివియు నీవే!
అందుకే నిను జూడజాలక
యంటి 'చిన్ని కృష్ణ!' యనుచును! ॥అఖిల॥

కలువ కన్నెలు కాంతి చంద్రుని!

కలువకన్నెలు కాంతి చంద్రుని
కలువరించెడి కైవడిని నే!
కమలములు నవ భానుదర్శన
కాంక్ష కుమిలెడి రీతిగన్! ॥కలువకన్నెలు॥

అడలుచుంటిని విరహగీతిని!
అఖిలపతి! యలరింపుమా నను!
కదలిపొంగుగ నాటుపోటుల
కనలు చుంటిని వేదనన్! ॥కలువకన్నెలు॥

మధు వసంతము రాకజూచెడి
మధుర కోకిల పోలికమ నే!
జలదమాలను జూడ కోరిక
ఆల మయూరి వడుపునన్! ॥కలువకన్నెలు॥

నీదురాకను గోరుచుంటిని!
నిర్మలంబగు భక్తితోడుత!
అందమగు నా యాత్మ జ్యోతిని
ఆలరి నీ కర్పింపగన్! ॥కలువకన్నెలు॥

అందమగు నాకాశ వీధిని
మెలరు సంధ్యల రీతిగా నే
నిండుచంద్రుడు శుభ్రజ్యోత్స్నను
నీటు గులికెడి నట్లుగన్! ॥కలువకన్నెలు॥

పరుగులెత్తే యలలపైని!

పరుగులెత్తే యలలపైనీ
ఉరుకులెత్తే నీటిపైనా!
పదవనడుపుచు పయనమైనా
పథికురాలిని మాధవా! ॥పరుగులెత్తే॥

ఆటుపోటుల యలల లేచిన
యలుముకొనినను పాల నుర్వులు!
అలసిపోనూ! సొలసిపోనూ!
అందుకొన నీ పదములన్! ॥పరుగులెత్తే॥

కదలి చెలియలి కట్ట దాటి
వెడలి పొంగులు చుక్కలంటిన!
కదిలి వెనుకకు మరలనోయీ
కామితార్థము దీరకన్! ॥పరుగులెత్తే॥

పెను తుఫానులు పెద్దపెట్టున
పెగిలి గాలి ప్రభంజనంబై!
వీచినను నే వీసమంతయు
వెనుకచూపును చూడనోయ్! ॥పరుగులెత్తే॥

గమ్యమును నను జేరనీరా!
కష్టములు నను బెట్టకోయీ!
నన్ను దాసిగ యేలుకొనుమా!
నావ నద్దరి జేర్పుమా! ॥పరుగులెత్తే॥

వార్త లంపితి! లేఖ లంపితి!

వార్త లంపితి! లేఖ లంపితి!
వరుసగా దూతికల నంపితి!
వచ్చు జాడలు గానిపింపవు
వరుని జేరెనా! జేరలేదో! ॥వార్తలంపితి॥

కోకిలమ్మను జేరి విభునకు
కోమలముగా దెలుపమంటిని!
మధ్యలోనే మఱలి పోయెనా!
మాధవుని దరి జేరలేదో! ॥వార్తలంపితి॥

చిలుక పడుచుకు చీటివ్రాసీ
చెలుని కిమ్మని సాగనంపితి!
దారిలో నది జారిపోయెనా
దారి యేదిక విభుని రాకకు! వార్తలంపితి॥

అంచభామకు నందె లొసగీ
యలరి విభునీ దెమ్మనంటిని!
దారిలో తామరలు గనెనో
దారితప్పెనా! యేమి సేతును? ॥వార్తలంపితి॥

ఎవరి బాధలు వారివే గద!
యెవరి నన్నను నేమి ఫలమిక!
కన్నులను జీకట్లు క్రమ్మెను
కాంతు డెప్పుడు వచ్చునోకద! ॥వార్తలంపితి॥

సెలయేటిలు జలజల పారే

సెలయేటిలు జలజల పారే
ఓంకారశబ్దము చేసే చోటా!
తిన్నెలపై వెన్నెల జలచిన
చిత్రములా తోచే చోటా! ॥సెలయేటిలు॥

మనుషులు వడి తిరుగనిచోటా
మాధుర్యం విరిసే చోటా!
ప్రేమ ఝరీ పొంగేచోటా
ప్రీతి విరిసి మెరిసే చోటా! ॥సెలయేటిలు॥

మంచుకురియు హేమంతంలో
మధురభక్తి నిను బాడుచునూ!
హరిపూజకు బోయే వేకువ
వణకువతో జెప్పాలనీ! ॥సెలయేటిలు॥

కొలనిగట్టు కూర్చొని యొంటిగ
కూరిమితో నవినయంగా
కలువపూల కన్నుల జూస్తూ
కాంక్ష నీకు దెలుపాలనీ ॥సెలయేటిలు॥

నీ మురళి స్వనముల లోపల
నిర్మలమై పోవాలనీ!
నీ జ్యోతిని జ్యోతిని గలిపి
నిత్యశాంతి నందాలనీ! ॥సెలయేటిలు॥

విరహగీతము విన్నవించితి !

విరహగీతము విన్నవించితి !
వేయి రేకల పూవుగా నదె !
వెన్నెలకు పతె చిన్నె రౌలుకుచు
నెన్నొ సొగసులు బోయితిన్ ! ॥విరహ గీతము॥

అఖిలపతి వని యాత్మబంధును
ననుచు బలికితి ప్రీతి తోడను !
జలధి తరగల మ్రోతవలె మది
నలరు కాంక్షను దెలిపితిన్ ! ॥విరహ గీతము॥

పూచినా, క్రొమ్మావి పైపై
పొలుపు గులుకుచు తుమ్మెదల గమి
ఆడిపాడిన రీతి నీకై
యటమటించితి వేదనన్ ! ॥విరహ గీతము॥

చిలుకవలె నే విప్పి జెప్పితి
చిత్రమగు నా మనసు కోరిక !
జాలువారిన యేటివలె నే
వేల పదములు బాడితిన్ ! ॥విరహ గీతము॥

అంజలుల గైకొనుము మాధవ !
యవధరింపుము! ఆత్మ వేదన !
జ్యోతి జ్యోతిని గలియు వలకుసు
ప్రీతి, స్నేహము నిలుపుమా ! ॥విరహ గీతము॥

అఖిలపతి నిను విడిచి వచ్చితి !

అఖిలపతి! నిను విడిచి! వచ్చితి!
అందలము దిగి క్రింది కొచ్చితి !
మఱలి సీతకై మగువ మాదిరి
మర్మముగ విలపించు చుంటిని ! ||అఖిలపతి||

ఉదయ సంధ్యల కాంతు లందున
నుదితమైనా యరుణ కాంతివి !
వేఱుబడి నే భువిని జడితిని !
వింత మలినపు కాంతినై ! ||అఖిలపతి||

ఊర్వశికి వలె నురుకులెత్తి
పరుగులెత్తి పరవశించి !
ఉర్వి సుఖముల నందగా నే
నూడి ఒడితిని ధరణిపై! ||అఖిలపతి||

పుడమి సుఖముల ధూతి నెఱిగితి
పున్నమి వెన్నెలల జూచితి !
ఎండమావు లటంచు దెలిసితి !
అంత నీవే యలటిని ! ||అఖిలపతి||

ఇంక కను గొను నీదు జ్యోతిని
అంతరంగము హత్తుకొనుమా !
కాంత యపరాధము! క్షమింపుము!
కాంతుడవు గద! సత్కృపన్ ! ||అఖిలపతి||

ఆది యంతములేని నిన్నూ !

ఆది యంతములేని, నిన్నూ!
యందముగ నొక రూపు గూర్చి!
మనసునను భజియించు చుంటిని
మాధవా! యిది దోషమా? ॥ఆది యంతము॥

అంబుధికి పలె నంతమెఱుగని
యావలొడ్డుకు జేరగా నే !
వింతగా నీ సాయ మడుగుట
విన్నపం బది దోసమా? ॥ఆది యంతము॥

ఒక్కపాదము భూమియంతము
నాదిగి పోయిన వింత విందును !
అట్టి నీ హృది నుండగోరుట
యనఘ! యిది యన్యాయమా ? ॥ఆది యంతము॥

కోటి కోటీ లోకములకును
గూర్మి నేతవు ! రక్షకుందవు !
అట్టి నీ దయ నందగోరుట
యధిప! యది విపరీతమా ? ॥ఆది యంతము॥

అట్టి మంగళ ధాముడివు! నే
నందుకే నీ శరణు వేడితి !
ఎట్టికోర్కెలు తేవులే! నా
యిష్టమును నీ వెఱుగుదువులే ! ॥ఆది యంతము॥

జన్మ జన్మల బంధ మిదిరా !

జన్మ జన్మల బంధమిదిరా !
జారి పోదేనాటి కైనను !
మధుర స్నేహపు ముడులురా యివి
మాసిపోవే నాటికైనను! ॥జన్మ జన్మల॥

మధు వసంతము నీవుగావా ?
మధుర కోకిల నేనుగాదా ?
ఆ మనోహర మంజులంబగు
అఖిల నీ నా స్నేహముల్! ॥జన్మ జన్మల॥

నే మయూరిని! నీవు మేఘము!
నృత్య మాడెద! నిన్ను జూడగ !
అంత తీయని ప్రీతి బంధము !
అధిప! నీకును నాకునూ! ॥జన్మ జన్మల॥

నీవు స్వామివి! నేను దాసిని!
నిత్య నూతన! యచ్యుతా! హరి!
జన్మ జన్మలు గడచినా నీ
స్మరణ మానితినా మరి? ॥జన్మ జన్మల॥

ఆరిపోని దీపమును వలె
అంబరంబున ధ్రువుని పోలిక
వీడిపోని స్నేహ బంధము
వేయి జన్మల కైననూ! ॥జన్మ జన్మల॥

మబ్బు చాటున చందమామగ

మబ్బు చాటున చందమామగ
మర్మమేలను గానిపింపగ?
ఒక్క మాటెటు వచ్చి దయ గను!
నిక్కటులలో నుంటిరా! ॥మబ్బు చాటున॥

ఆకు చాటున పూవు లాగున
యంతటీ కినుకేల స్వామీ!
కంటికీ కవిపించి పోయిన
కానులన్నీ గొందునా? ॥మబ్బు చాటున॥

ముద్దుగా మోహన యనంటిని!
రద్దిజేసితి! రవలుజేసితి!
చాటుగా నొక పలుకు బలికిన
నోటిముత్తెము రాలునా! ॥మబ్బు చాటున॥

పలుకులే బంగార మాయెను
బరగ నీ దయ యెంత దూరము!
ఓరచూపే కఠినమాయెను!
ఓర్వలేనుర! నిర్దయా! ॥మబ్బు చాటున॥

నవరసంబులు నాట్యమాడే
నవ్యగీతము బాడి జూపితి!
సవ్యమని తల యూపి యాపిన
సర్వమును హరియింతునా? ॥మబ్బు చాటున॥

ఏటియందున శిలకు వోలెను

ఏటియందున శిలకు వోలెను
నీటియందున దొరలు కొనుచును!
సన్న నై శివలింగమునువలె
చెన్నుగా నే మారుచున్! ॥ఏటియందున॥

వేదనాశ్రువులందు మునుగుచు
విరహమున నే సుడులు దిరుగుచు!
ఏటిపాటను బాడుకొందును
నీటియలలను మునుగుచున్! ॥ఏటియందున॥

పడవ పాటకు జతగ బాడుచు!
పరవశించీ భక్తితోడుత!
చిన్నికృష్ణుని విరహగీతము
చిట్టీ పొట్టీ మాటలన్! ॥ఏటియందున॥

దరుల యందున క్షణము నిలిచీ
తరుల యందున పూల తీవెల!
చిన్నికృష్ణుని వార్తలను వే
చెన్నుగా నే నడుగుదున్ ॥ఏటియందున॥

అలలయందున దొరలు కొనుచును
అరిగి యరిగీ తరిగి తరిగీ!
అలరి కృష్ణుని యందు గలియుదు
అతని హృది నే జేరుదున్! ॥ఏటియందున॥

రంగు రంగుల పూలపుప్పొడి

రంగు రంగుల పూల పుప్పొడి
రసములను నే నేర్చి కూర్చి !
నీ మనోహర రూప చిత్రము
నీరజాక్షా ! వ్రాసితిన్ ! ॥రంగు రంగుల॥

కోకిలమ్మా కూర్మి మెచ్చుచు
కుహుకుహూ యని పాటబాడెను !
చిలుకకన్నెలు చిత్ర మనుచును
జేరి జూచెను మెచ్చుచున్ ! ॥రంగు రంగుల॥

అంచ కన్నెలు నలరిజూడగ
యందెలా రవళులను మూగి !
పికిలి పిట్టలు బ్రీతిజూచెను
ప్రియతమా ! నీ చిత్రమున్ ! ॥రంగు రంగుల॥

కొలని లోపలి కలువ భామలు
కొసరిజూచెను లేడి పడుచులు !
వన్య మృగములు ! వనవిహంగము
లన్ని మెచ్చెను చిత్రమున్ ! ॥రంగు రంగుల॥

ఎవరు మెచ్చిన మెచ్చకున్నను
నీవు మెచ్చగ నే లిఖించితి !
మనసులో ప్రతిబింబమే యిది !
మాధవా ! యీ చిత్రమూ ! ॥రంగు రంగుల॥

విరహగీతము బాడుకొనుచును !

విరహ గీతము బాడుకొనుచును
వీధులందున దిరుగుచుంటిని !
కిన్నెరను నే మీటుకొనుచును
కీర్తనల శ్రుతిలయల బాడుచు ! ॥విరహ గీతము॥

కొలకులందున కలువ భామల
కూరిమిని తామరల గాంచుచు !
మురళిలోలుని యడుగుచుంటిని
మోదమలరగ గాంచిరా యని ! ॥విరహ గీతము॥

పరుగులెత్తే లేడి కనుగొని
పాట నాపి మాట యనుచును !
చిన్నికృష్ణుని జూచిరా యని
జేరి యడిగితి విన్నపముగా ! ॥విరహ గీతము॥

వంగినా కొమ్మలును గలిగిన
చిన్ని చిన్ని పూలతోడను!
అందమగు తరువులను నడిగితి
చందమగు శ్రీకృష్ణదేవుని ! ॥విరహ గీతము॥

పాడుకొనుచును బోవుచుంటిని !
ప్రవిలమగు నా హృదయగీతిని !
కంటినీరము లొలుకు చుంటిని !
కాల్వలై జన వనములందున ! ॥విరహ గీతము॥

సుందరంబగు నీదు మోమును

సుందరంబగు నీదు మోమును
అందముగ నే హృదిని గాంచుచు !
చెన్నుగా నిను బిలుచుచుంటిని
వన్నెలా కృష్ణా ! ॥సుందరంబగు॥

అంతరంగము నందు నెపుడును
నాడుచుందువు మురళి తోడను !
చిందుచును జిఱుగజ్జియలతో
జేరి నృత్యములన్ ! ॥సుందరంబగు॥

కొండ కోనలనుండి వినబడు
మెండుగా నీ మురళి స్వనములు !
వంతబాడును ప్రకృతి యంతయు
సంతసము తోడన్ ! ॥సుందరంబగు॥

నింగితారల నుండి వినబడు
రంగుగా నీ మురళి గానము !
వెన్నెలా దీవెలను మీటగ
సన్నగా ధ్వనులన్ ! ॥సుందరంబగు॥

మల్లె పూవుల దండతోడను
మది హరించెడి నెమ్మిపింఛము !
చిందుచును జిఱునవ్వులను మఱి
జేరవత్తువుగా ! ॥సుందరంబగు॥

కలత నందను ! నలత జెందను !

కలతనందను ! నలత జెందను !
కామితమున నిరాశ జెందను !
ఎన్ని జన్మలుగాని యిటులను
సన్నుతించుచు నుందునూ ! ॥కలతజెందను॥

చిన్నిపాటల బాడుకొందును
వన్నెలను నిను మదిని గాంచుచు !
కన్నెగా నల గొల్లభామగ
చిన్నెలను విరజిమ్ముచున్ ! ॥కలతజెందను॥

ఆఱుఋతువుల యందునను మఱి
యలమటించుచు నిన్ను గాంచగ !
వేదనల రాగముల దీయుచు
వేడు కలరగ నుండెదన్ ! ॥కలతజెందను॥

చిగురుటాకుల చిన్ని పూవుల
చిత్రమగు సెలయేఱులను మఱి !
మనసునందున కృష్ణవిరహము
మమతతో నే దెలుపుదున్ ! ॥కలతజెందను॥

నీదు రాకకు వేచియుండెద
నిర్మలంబగు భక్తి తోడుత !
కనులలో బాష్పములు రాల్పుచు
కామితము నే గోరుచున్ ! ॥కలతజెందను॥

మల్లె పూవుల మాల యెచటికి ?

మల్లెపువ్వుల మాల యెచటికి?
మౌనముగ పయనించు చుంటివి ?
అలలపైనీ తెరలపైనీ
అందముగ వాసనలు జిమ్ముచు ! ॥మల్లెపూవ్వుల॥

నేను జెందిన విరహ వేదన
నేను బాడిన విరహ గీతిక !
నాధునకు వినిపించెనా మఱి
నాదు గీతిక నాదముల్ ! ॥మల్లెపూవుల॥

వేదనల మది నందకనుచును
విరహ బాష్పము లొలుక కనుచును
దెలిపినాడా ప్రాణ విభుడును
తీయనీ భాషణలతో ! ॥మల్లెపూవుల॥

వచ్చుచుంటిని యనుచు బలుకుచు
మాచ్చికను నిను దెల్పు మనుచును !
దీరమున నే నున్న చోటికి
జేరుకొమ్మని బలికెనా? ॥మల్లెపూవుల॥

అతని మాటల యాలకించీ
అందముగ పయనించి యిచటికి
మచ్చికను నిటు వచ్చినాదా!
మదురిమల నిల జిందుచున్ ! ॥మల్లెపూవుల॥

అలసిపోవుట లేదు కృష్ణా !

అలసిపోవుట లేదు కృష్ణా !
అందమగు నా మధుర గీతము ;
నిన్ను మదిలో దలచు నెపుడును
నీదు విరహము తోడుతన్! ॥అలసిపోవుట॥

గుండెలోపల కుమిలి పోవదు !
కూర్మి తనలో చిన్న బోవదు !
సొగసుగా నిను దలచి మదిలో
శోకమును రానీయదూ ! ॥అలసిపోవుట॥

వెన్నెలా వాకలను జడియదు !
వేడు కలరగ పాట బాడును !
మనసు నిబ్బరమునను నుంచును
మధురిమలనూ జిమ్ముచున్ ! ॥అలసిపోవుట॥

సంజలా వన్నెలను గాంచుచు
సరసతను మది గోలుపోవదు !
పూవులా పొదలన్ని దాటును
బూనికను వన సీమలన్ ! ॥అలసిపోవుట॥

నిన్న మొన్నను నంకురించిన
సన్ననీ విరహమును గాదూ !
ఎన్నినాళ్ళదొ? జన్మజన్మల
వన్నె బాడిన విరహమూ ! ॥అలసిపోవుట॥

కలువ పూవుగ యుండి కొలనున

కలువపూవుగ యుండి కొలనున
కమ్మనీ వాసనల జిందుచు !
నిర్మలంబగు భక్తి తోడుత
నీదు గీతము బాడుచున్ ! ॥కలువపూవుగ॥

వెన్నెలా వానలను దడియుచు
వేదు కలరగ చందమామను !
చిన్నితారల కనులగాంచుచు
కణ్ణ! నిను నే బాడుచున్ ! ॥కలువపూవుగ॥

నీటిపక్షుల కలకల ధ్వని
నిరవధికమగు తుమ్మెదల ధ్వని !
మలయ మారుత వీచికలకును !
మది చలించును వేడుకన్ ! ॥కలువపూవుగ॥

గాలిలేనీ సమయ మందున
కలతలేనీ దీపమునుగా !
నీదు రాకకు నెదురుజూచుచు
నిలిచియుండుదు భక్తితోన్ ! ॥కలువపూవుగ।

గ్రీష్మ మందున యేటి పాటగ
సన్న సన్నగ విరహ గీతము!
పాటబాడుచు నుందు కృష్ణా !
పరవశించుచు నా కుటిన్ ! ॥కలువపూవుగ

హృదయమా! రోద లింక మానుము !

హృదయమా! రోద లింక మానుము
సదయుక్తై విలపింప మానుము !
అవిగో! మురళీ మధుర స్వనములు
నాలకింపుము నెచ్చెలీ ! ॥హృదయమా॥

దిక్కు లన్నియు తేజ మాయెను
మిక్కిలీ పుష్పొడులు రేగెను!
మందపవనుని మర్మర ధ్వని
మధురిమల నదె! గాంచవే ! ॥హృదయమా॥

సప్తస్వరముల సరసగీతము
సరసముగ యంతట ధ్వనించెను !
అఖిలలోకము నణువు నణువును!
నలరుటను గమనింపవే! ॥హృదయమా॥

దివికి భువికీ దివ్యతేజము
తీవెలై వారధిని గట్టెను !
ఇన్ని నాళుల యిష్టదైవము
నింపుగా నట దోచెడిన్ ! ॥హృదయమా॥

మధుర మురళిని చేత బట్టుక
మంజులంబగు నభయ ముద్రను !
భువిని పాదము బెట్టెనే హరి
భూతకోటిని గావగన్ ! ॥హృదయమా॥

ఒంటరిగ దా విపిన మందున

ఒంటరిగ దా విపినమందున
ఇంట నీవని చిన్నికృష్ణా!
కంట నీరొలుకుచును మదిలో
చింతి పొంగ నేర్చుచున్! 1.ఒంటరిగ॥

వారి పౌషవున విరుల నేరుచు
వేదనను కన్నీరు రాల్చుచు!
మాలగా గ్రుచ్చినది నీకై
మనసునను నిను దలచుచున్॥ ॥ఒంటరిగ॥

చిలుకలను గోరింకలను మఱి
జేరి కోకిల నడుగుచును దా
తరువులను బూ దీవెలను దరి
కొలను తామర పూవులన్! ॥ఒంటరిగ॥

అందమైనా లేడి కనులను
చందముగ గాంచుచును నీకై!
చిందినా వేదనల తోడను
కంఠి నిను బ్రతిమాలుచుచున్! ॥ఒంటరిగ॥

విపిన వీధిని నిన్ను బాడుచు
వేదనను మీటుచును కిన్నెర!
నన్ను బంపెను హంసభామను!
నమ్మ ధనుమాంజలులతోన్! ॥ఒంటరిగ॥

పతిని బిలువగ బంపుచుంటిని!

పతిని బిలువగ బంపుచుంటిని!
బరగ నిను ఓ రాజహంసా!
వినయముగ వినిపింపు విభునకు
విమలమగు నా ప్రార్థనల్! ॥పతిని॥

దూరభారం బనుచు మనసున
దారి తప్పకు జారిపోవకు!
కాటుకను కన్నీరు తోడను
పాట వ్రాసితి లేఖలన్! ॥పతిని॥

జన్మ జన్మలనుండి గోపిక
జాలిగా ప్రార్థించు చున్నది!
విమలమగు గీతములబాడుచు
నమలమగు భావములతో! ॥పతిని॥

నిర్మలంబగు కొలని లోపల
నిలిచి జూచెడి కలువభామగ
దీపమునువలె నిన్ను గాంచుచు
దీనతను బ్రార్థించుచున్! ॥పతిని॥

నీ నిరీక్షణమందు దాసిగ
నిలిచి యున్నది భక్తితోడుత
ఆదుకొను మని తెలుపవే సఖి!
యందుకొను మను వినతిని॥ పతిని॥

కందిపోయెను చిందిపోయెను!

కందిపోయెను! చిందిపోయెను!
కమ్మనీ నా విరహగీతము!
చిన్నికృష్ణుని మది దలంచుచు
వెన్నెలలు గురియున్! ॥కందిపోయెను॥

అతని గాంచగ మది దలంచుచు
నాలపిలపగ మధుర గీతము!
పన్నుగా పదములను నంటగ
పాట మది దలచున్! ॥కందిపోయెను॥

కొండ కోనలును ధ్వనింపగ
కూడి కోకిలతోని జతగా!
వెన్నె లందున పాట బాడగ
విమలతర వాంఛన్ ! ॥కందిపోయెను॥

తీయతీయని తేనె పాటల
తీరుగా దా మునిగి తేలుచు!
సన్ననీ సెలయేటి జాలున
సఖియ రాగములన్! ॥కందిపోయెను॥

విరహగీతము తనదు బ్రదుకని
విరహమే తన జీవ మనుచును!
వేడు కలరగ కృష్ణభక్తియె
విమలపథ మనుచున్! ॥కందిపోయెను॥

హంసభామా! యరుగు మరుగుము!

హంసభామా! యరుగు మరుగుము!
అతిరయంబున నాథు కడకున్!
మధుర స్వరమున బలుకు మమ్మా!
మాధవుని తో నాదు విరహము! ॥హంసభామా॥

కలువ కావగ మారె ననుచును
కాంతి హీనంబాయె ననుచును!
ఉంగరాలే దండకడియము
లంగనకు భాసించె ననుమా! ॥హంసభామా॥

నిన్ను వెదుకుచు నూరువాడలు
నీరసించిన దనుచు బలుకుము!
కిన్నెరను జతజేసి పాడుచు
చిన్నెలన్నియు బాసెననుమా! ॥హంసభామా॥

కంఠ మేమో సన్నబడియెను
కంటినీరే కాల్వ లాయెను
వింతగా జనులంత జూచీ
'వెఱ్ఱి' యంచును బలికి రనుమా! ॥హంసభామా॥

తప్పులను మది నెంచకనుమా!
తిప్పలను నన్ను బెట్టకనుమా!
ఆత్మ నీ కర్పణము జేసివ
యతివ! యను నెమ్మదిగ వినుతో! ॥హంసభామా॥

వెన్నెల నురుగులు

వెన్నెల నురుగులు విరియించేటి!
వేలకాంతులను వెలయించేటి!
కిన్నెరసానీ యొడ్డున గూర్చొని
సన్నని గొంతున కీర్తించా! ॥వెన్నెల॥

కలకల పారే కృష్ణమ్మానది
గలగల పారే గోదావరినది!
ఒడ్డున నిలిచి ఓ ప్రభూ! యనుచు
ఒక్కొక్క గీతము ఘోషించా! ॥వెన్నెల॥

భద్రాచల యారామ భద్రునీ
భక్తిని తిరుపతి వెంకన్నలనూ!
పాదయాత్రలను గనుగొని తీరుగ
భక్తిని కీర్తన లాలికించా! ॥వెన్నెల॥

శ్రీశైలమునూ, సింహాచలమును
జేరి దేవతల నందఱ గొలిచి!
తెలుగు పూవులను బూజించిమఱి
తెలుగు కీర్తనల స్తుతియించా! ॥వెన్నెల॥

ఏ తీర్థము! ఏ క్షేత్రము జూచిన
ఇందు నందునను నెందును విందును!
నీ మురళీ స్వర మధుర గానమే
నిఖిల మంతయును వినిపించునే! ॥వెన్నెల॥

మధుర కిన్నెరను జేతనుబట్టి!

మధుర కిన్నెరను జేతనుబట్టి
మంజులంబునగు గీతముతోసి!
వాడవాడలను వెదికితినీ! నీ
జాడ వెదుకుచును నలసితినీ! ॥మధుర॥

నిన్ను వెదుకుచును నీరసించినా
వన్నెలాడినీ గాదటరా!
ఎందు దాగితివొ! శ్రీరమణా! న
న్నెందు కిట్టులన వేతువురా? ॥మధుర॥

ఎదురు వడిన యా సాధు పురుషులను
ఎచ్చట యని నిన్నడిగితినీ!
మల్లె మాలతీ పూలతీవెలను
ములతీ లతల నడిగితినీ! ॥మధుర॥

ఎవ్వరు దెలుపరు నీదు జాదలను
ఎందు వెదికినా కనబడవూ!
కన్నుల నీరే కాలువ గట్టెను
కఱుగ దాయెగా నీ మనసూ! ॥మధుర॥

కొమ్మపీడినా తీవెలాగు నే
నెన్నో యిడుమల బడుచుంటి!
కన్నా! నీవే దిక్కని యంటిని!
కనికరింపుమా! గోపికనూ! ॥మధుర॥

అందరిలో దెలపాలంటే

అందరిలో దెలపాలంటే
అది యేమో! భయిం భయం!
ఒంటరిగా దెలపాలంటూ
ఉందీ నా మనోరథం! ॥అందరిలో॥

లయ తాళం తోడు లేక మరి
లాలిత్యం ఒలకబోస్తూ!
మధురాక్షర పదములతోనే
మధురగీతి పాడాలనీ! ॥అందరిలో॥

కొండలలో కోనలలో
కూరిమి వన వీధులయందున!
వేరెవ్వరు లేనిచోటనూ
వివరించాలని వుంది! ॥అందరిలో॥

మలి సంధ్యల కాంతులు వడినా
మందారపు చిగురుల క్రిందా!
పున్నమినీ వెన్నెలరాత్రీ
పూరింట్లో నిశ్చలభక్తిని! ॥అందరిలో॥

నీ మురళీ స్వనముల లోపల
నిర్మలమై పోవాలనీ!
నీ జ్యోతిని జ్యోతిని గలిసీ
నిత్య శాంతి పొందాలనీ! ॥అందరిలో॥

రచయిత యితర గ్రంథములు

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ గ్రంథాలయ సంస్థవారి అనుమతి నందఁబడినవి.

లలిత గీతాలు

(పుస్తకముల కన్నింటికి సైదేషను నంబర్లు గలవు)

1)	విజయ మంగళం	4-00
2)	ఆనంద మంగళం	4-00
3)	పారేటి తరగల్లో మల్లి	6-00
4)	శ్రీరామచంద్రసుత (కీర్తనలు)	4-00
5)	కృష్ణదాసి	4-00
6)	చిగురులు-పువ్వులు	4-00
7)	హరిదాసి (గోదాదేవి పాటలు)	2-00
8)	గిరిజా కల్యాణము (ద్విపదలో)	10-00
9)	శ్రీగోదాదేవి పాటలు	2-00
10)	పూలరథం (గేయములు)	6-00
11)	మౌనగీతాలు	6-00
12)	కన్నీటి పువ్వులు	6-00
13)	శాంతిగీతం	6-00
14)	మధుర గోపిక	8-00
15)	మురళీస్వనాలు	8-00
16)	పిల్లనగ్రోవి పిలుపులు	8-00
17)	సుందరకాండము	15-00
18)	శ్రీమురళి	10-00
19)	దీపలేఖ (చదువు వెలుగు నాటిక)	8-00
20)	వీధి దీపం (కవితలు)	5-00

నూతన ప్రచురణలు

1) ఆనంద యాత్ర (లలిత గీతాలు)	20-00
2) మంచు ముత్యాలు ”	12-00
3) శ్రుతిలయలు ”	12-00
4) శ్రీ భగద్గీత (చతురస్ర గీతికలలో)	18-00
5) కలబోసిన ముత్యాలు (సూక్తులు) (1000 ఆటవెలది, గీత పద్యాలలో)	20-00
6) శ్రీరామకథా సుధాలహరి బాలకాండము (చతురస్ర గీతికలతో)	25-00
7) సుందరకాండము (సైటేషను నంబరు గంధు)	15-00
8) విరహగీతము (ముత్యాల సరాలలో)	20-00

వెలువడనున్న గ్రంథములు

1) ఆనంద గ్రంథి (లలిత గీతాలు)
2) శ్రీరామకథాసుధాలహరి (చతురస్రగీతికలలో) (అయోధ్యకాండము) - మొదటి భాగము

ప్రతులకు :

పి. దుర్గారావు యం.ఓ.యల్. అడవి దేవులపల్లి P. O.
(వయా) మిర్యాలగూడ, నల్లగొండజిల్లా : 508 207.